

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1295/2003 van de Raad van 15 juli 2003 inzake maatregelen ter vergemakkelijking van de procedures voor de aanvraag en afgifte van visa voor de leden van de olympische familie die deelnemen aan de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen van 2004 in Athene** 1
- ★ **Verordening (EG) nr. 1296/2003 van de Raad van 15 juli 2003 houdende gemeenschappelijke voorschriften voor de invoer van schoeisel uit Vietnam** 6

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Raad

2003/520/EG:

- ★ **Besluit van de Raad van 16 juni 2003 inzake de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Japan betreffende samenwerking ter bestrijding van concurrentieverstorende activiteiten** 11
- Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Japan betreffende samenwerking ter bestrijding van concurrentieverstorende activiteiten 12
- ★ **Informatie betreffende de inwerkingtreding van het protocol tot aanpassing van de handelsaspecten van de Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Hongarije, anderzijds, in verband met de resultaten van de onderhandelingen over nieuwe wederzijdse landbouwconcessies** 18

Commissie

2003/521/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 9 april 2002 betreffende de staatssteun die Italië voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van kabelbaaninstallaties in de autonome provincie Bolzano ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1191)** 19

2003/522/EG:

- * **Besluit van de Commissie van 6 november 2002 houdende oprichting van het Bureau voor het beheer en de afwikkeling van de individuele rechten** 30

2003/523/EG:

- * **Besluit van de Commissie van 6 november 2002 houdende oprichting van het Bureau voor infrastructuur en logistiek in Brussel** 35

2003/524/EG:

- * **Besluit van de Commissie van 6 november 2002 houdende oprichting van het Bureau voor infrastructuur en logistiek in Luxemburg** 40

2003/525/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 18 juli 2003 betreffende uitstel van de ingangsdatum voor de toepassing van Richtlijn 1999/36/EG van de Raad voor bepaalde vervoerbare drukapparatuur ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2591)** 45

2003/526/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 18 juli 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in België, Frankrijk, Duitsland en Luxemburg ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2535)** 46

Rectificaties

- * **Rectificatie van Verordening (EG) nr. 1207/2003 van de Commissie van 4 juli 2003 inzake de afgifte van invoercertificaten voor bepaalde conserven van paddestoelen (PB L 168 van 5.7.2003)** 51

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1295/2003 VAN DE RAAD**van 15 juli 2003****inzake maatregelen ter vergemakkelijking van de procedures voor de aanvraag en afgifte van visa voor de leden van de olympische familie die deelnemen aan de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen van 2004 in Athene**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 62, punt 2, onder a) en onder b), ii),

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Olympisch Handvest voorziet voor de leden van de olympische familie in een „recht van binnenkomst” in het land van de stad waar de Olympische Spelen worden gehouden op vertoon van de olympische accreditatiekaart en van het paspoort of een ander officieel reisdocument, zonder dat andere procedures of formaliteiten dan deze betreffende de accreditatiekaart moeten worden gevolgd.
- (2) De verantwoordelijke organisaties zorgen voor de selectie en de voordracht van de personen die als leden van de olympische familie aan de Olympische en de Paralympische Spelen kunnen deelnemen, overeenkomstig de door het Organisatiecomité voor de Olympische Spelen vastgelegde accreditatieprocedure.
- (3) Het Organisatiecomité voor de Olympische Spelen geeft de accreditatiekaarten aan de leden van de olympische familie af. De olympische accreditatiekaart is een sterk beveiligd document dat, aangezien de spelen het doelwit kunnen zijn van terroristische aanslagen, specifiek toegang verleent tot de plaatsen waar de wedstrijden plaatsvinden en tot andere activiteiten die tijdens de Olympische en de Paralympische Spelen worden georganiseerd.
- (4) De Olympische en Paralympische Spelen van 2004 worden door Griekenland in Athene georganiseerd en dit is de eerste maal dat een dergelijk evenement wordt georganiseerd door een lidstaat die het Schengenacquis volledig toepast.

(5) Teneinde bij de organisatie van de Olympische en de Paralympische Spelen van 2004 in Griekenland te kunnen voldoen aan de uit het Olympisch Handvest voortvloeiende verplichtingen, dient de Gemeenschap regelgeving uit te vaardigen die de afgifte van visa aan leden van de olympische familie vergemakkelijkt.

(6) Derhalve dient voor de duur van de Olympische en Paralympische Spelen van 2004 in een tijdelijke uitzonderingsregeling te worden voorzien voor de uit derde landen afkomstige leden van de olympische familie die visumplichtig zijn krachtens Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld ⁽³⁾.

(7) De uitzonderingsregeling moet worden beperkt tot de bepalingen van het acquis inzake de indiening en behandeling van de visumaanvraag en de afgifte en de vorm van het visum. De wijze waarop de controles aan de buitengrenzen worden uitgeoefend, moet voorzover nodig eveneens worden aangepast teneinde rekening te houden met de wijziging van de visumregeling.

(8) Voor de leden van de olympische familie die aan de Olympische en/of de Paralympische Spelen van 2004 deelnemen, moet de visumaanvraag gelijktijdig met de aanvraag van de accreditatiekaart door de verantwoordelijke organisaties bij het Organisatiecomité voor de Olympische Spelen worden ingediend. Op het formulier voor de aanvraag van een accreditatiekaart worden de essentiële gegevens betreffende de betrokken persoon, zoals naam, voornaam, geslacht, datum, plaats en land van geboorte, nummer, type en ook uiterste geldigheidsdatum van het paspoort, vermeld. De aanvragen worden aan de voor de afgifte van visa bevoegde Griekse autoriteiten toegezonden.

⁽¹⁾ Voorstel van 8 april 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 19 juni 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 453/2003 (PB L 69 van 13.3.2003, blz. 10).

- (9) Onverminderd de onderhavige verordening kunnen de leden van de olympische familie steeds een individuele visumaanvraag indienen overeenkomstig het acquis communautaire terzake.
- (10) Indien de onderhavige verordening niet in een specifieke regeling voorziet, zijn de relevante bepalingen van het acquis communautaire inzake visa of de controle aan de buitengrenzen van de lidstaten van toepassing. Met name zijn de bepalingen van de onderhavige verordening betreffende de afgifte van visa niet van toepassing op leden van de olympische familie die onderdaan zijn van een aan de visumplicht onderworpen derde land maar in het bezit zijn van een verblijfstitel of een voorlopige verblijfsvergunning die is afgegeven door een van de lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen.
- (11) De bij de onderhavige verordening ingevoerde uitzonderingsregeling moet in het licht van de bij de uitvoering opgedane ervaring worden beoordeeld. Bijgevolg dient te worden voorzien in een na afloop van de Olympische en Paralympische Spelen van 2004 op te stellen evaluatieverslag, aan de hand waarvan kan worden beoordeeld hoe goed deze regelingen gefunctioneerd hebben, zulks met het oog op de mogelijke organisatie van de Olympische Spelen door andere lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen.
- (12) Teneinde het doel, het vergemakkelijken van de afgifte van visa aan de leden van de olympische familie, te verwezenlijken, is het overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel noodzakelijk en nuttig om de bij deze verordening vastgestelde regeling betreffende een tijdelijke uitzondering op bepaalde communautaire bepalingen uit te vaardigen. De onderhavige verordening gaat niet verder dan wat nodig is om het nagestreefde doel te bereiken, overeenkomstig het bepaalde van artikel 5, derde alinea, van het Verdrag.
- (13) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze verordening en is hieraan niet gebonden noch onderworpen aan de toepassing ervan. Aangezien er met deze verordening wordt beoogd voort te bouwen op het Schengenacquis krachtens de bepalingen van titel IV van het derde deel van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, beslist Denemarken op grond van artikel 5 van genoemd Protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad deze verordening heeft aangenomen, of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten.
- (14) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in de op 18 mei 1999 door de

Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis⁽¹⁾, die vallen onder artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst⁽²⁾.

- (15) Deze verordening vormt een ontwikkeling van bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis⁽³⁾; het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de aanneming van deze verordening en is hieraan niet gebonden noch onderworpen aan de toepassing ervan.
- (16) Deze verordening vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis⁽⁴⁾; Ierland neemt derhalve niet deel aan de aanneming van deze verordening en is hieraan niet gebonden noch onderworpen aan de toepassing ervan.
- (17) Deze verordening is een rechtshandeling die voorbouwt op het Schengenacquis of daaraan is verbonden als bedoeld in artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

DOEL EN DEFINITIES

Artikel 1

Doel

De onderhavige verordening stelt specifieke bepalingen vast die voorzien in een tijdelijke uitzondering op bepaalde voorschriften van het Schengenacquis inzake de procedures voor de aanvraag en afgifte van visa, alsmede inzake een uniform visummodel, voor de leden van de olympische familie voor de duur van de Olympische en de Paralympische Spelen van 2004.

Behoudens deze specifieke bepalingen blijven de relevante voorschriften van het Schengenacquis inzake de procedures voor de aanvraag en de afgifte van visa van toepassing.

⁽¹⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁽²⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

⁽³⁾ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

⁽⁴⁾ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

Artikel 2

Definities

In het kader van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „verantwoordelijke organisaties”: met betrekking tot maatregelen ter vergemakkelijking van de procedures voor de aanvraag en afgifte van visa voor de leden van de olympische familie die deelnemen aan de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen van 2004, de officiële organisaties die op grond van het Olympisch Handvest bevoegd zijn om de lijsten van de leden van de olympische familie bij het Organisatiecomité voor de Olympische Spelen van 2004 in te dienen met het oog op de afgifte van de accreditatiekaarten voor de Spelen;
2. „lid van de olympische familie”: alle personen die lid zijn van het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, de internationale federaties, de nationale olympische en paralympische comités, de Organisatiecomités voor de Olympische Spelen en de nationale verenigingen, zoals atleten, scheidsrechters, trainers en andere sporttechnici, het medisch personeel van de ploegen of de sporters, alsmede door de media geaccrediteerde journalisten, vertegenwoordigers van donateurs en sponsors en andere officiële genodigden die bereid zijn zich naar het Olympisch Handvest te richten, zich te onderwerpen aan de controle en de autoriteit van het Internationaal Olympisch Comité, vermeld zijn op de lijsten van de verantwoordelijke organisaties en door het Organisatiecomité voor de Olympische Spelen van 2004 voor deelname aan de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen van 2004 zijn geaccrediteerd;
3. „olympische accreditatiekaarten” afgegeven door het „Organisatiecomité voor de Olympische Spelen 2004”, krachtens artikel 16 van de Griekse Wet 3103/2003, twee beveiligde documenten, een voor de Olympische Spelen en een voor de Paralympische Spelen, waarop een foto van de houder is aangebracht en waaruit de identiteit van het lid van de olympische familie blijkt, en die toegang verlenen tot de voorzieningen waar de sportwedstrijden en andere tijdens de periode van de Spelen geplande manifestaties plaatsvinden;
4. „duur van de Olympische en de Paralympische Spelen”: de periode van 13 juli 2004 tot en met 29 september 2004 voor de olympische zomerspelen van 2004 en de periode van 18 augustus 2004 tot en met 29 oktober 2004 voor de Paralympische Spelen (olympische spelen voor gehandicapten) in het najaar van 2004;
5. „Organisatiecomité voor de Olympische Spelen 2004”: het Comité dat krachtens artikel 2 van de Griekse Wet 2598/1998 is opgericht voor de organisatie van de Olympische en de Paralympische Spelen van 2004 te Athene en dat beslist over de accreditatie van de leden van de olympische familie die aan deze spelen deelnemen;
6. „voor de afgifte van visa bevoegde diensten”: de diensten die Griekenland heeft aangewezen voor de behandeling van de aanvragen en de afgifte van visa aan de leden van de olympische familie.

HOOFDSTUK II

AFGIFTE VAN VISA

Artikel 3

Voorwaarden

Een visum mag slechts op grond van de onderhavige verordening worden afgegeven indien aan de volgende voorwaarden voldaan is:

- a) de betrokkene is door een van de verantwoordelijke organisaties voor deelname aan de Olympische en/of de Paralympische Spelen aangewezen en geaccrediteerd door het Organisatiecomité voor de Olympische Spelen van 2004;
- b) de betrokkene is in het bezit van een geldig reisdocument op grond waarvan de overschrijding van de buitengrenzen overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst ter uitvoering van het akkoord van Schengen van 14 juni 1985, die op 19 juni 1990 te Schengen is ondertekend (hierna de „Schengenuitvoeringsovereenkomst”);
- c) de betrokkene is niet ter fine van weigering gesignaleerd;
- d) de betrokkene wordt niet beschouwd als een gevaar voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de internationale betrekkingen van een lidstaat.

Artikel 4

Indiening van de aanvraag

1. Wanneer een verantwoordelijke organisatie lijsten van de voor deelname aan de Olympische of de Paralympische Spelen van 2004 geselecteerde personen opstelt, kan zij, samen met de aanvraag van een olympische accreditatiekaart voor de geselecteerde personen, een gemeenschappelijke visumaanvraag indienen voor de geselecteerde personen die krachtens Verordening (EG) nr. 539/2001 visumplichtig zijn.
2. De gemeenschappelijke visumaanvragen voor de betrokken personen worden gelijktijdig met de aanvragen van een olympische accreditatiekaart aan het Organisatiecomité voor de Olympische Spelen 2004 gezonden overeenkomstig de door het Organisatiecomité vastgelegde procedure.
3. Voor de deelnemers aan de Olympische en de Paralympische Spelen wordt één visumaanvraag per persoon ingediend.
4. Het Organisatiecomité voor de Olympische Spelen 2004 stuurt de gemeenschappelijke visumaanvraag samen met een kopie van de aanvragen van een olympische accreditatiekaart voor de betrokkenen, waarop de essentiële gegevens betreffende de betrokken personen — zoals naam, voornaam, nationaliteit, geslacht, datum, plaats en land van geboorte, nummer, type en ook de uiterste geldigheidsdatum van het paspoort — zijn vermeld, zo snel mogelijk door naar de voor de afgifte van visa bevoegde diensten.

*Artikel 5***Behandeling van de gemeenschappelijke visumaanvraag en type visum**

1. Het visum wordt afgegeven door de voor de afgifte van visa bevoegde diensten nadat is onderzocht of aan de voorwaarden van artikel 3 is voldaan.
2. Het afgegeven visum is een uniform visum voor kort verblijf voor verscheidene binnenkomsten, op grond waarvan een verblijf van ten hoogste negentig (90) dagen tijdens de duur van de Olympische Spelen en de Paralympische Spelen is toegestaan.
3. Voor leden van de olympische familie die niet voldoen aan de in artikel 3, punten c) en d), vermelde voorwaarden, mogen de voor de afgifte van visa bevoegde diensten een visum met territoriaal beperkte geldigheid afgeven overeenkomstig artikel 5, lid 2, van de Schengenuitvoeringsovereenkomst.

*Artikel 6***Vorm van het visum**

1. Het visum krijgt de vorm van twee nummers die op de olympische accreditatiekaart worden vermeld. Het eerste nummer is het nummer van het visum. Voor het uniform visum bestaat dit nummer uit zeven (7) tekens, waarvan zes (6) cijfers, voorafgegaan door de letter „C”. Voor het visum met territoriaal beperkte geldigheid bestaat dit nummer uit acht (8) tekens, waarvan zes (6) cijfers, voorafgegaan door de letters „GR”. Het tweede nummer is het nummer van het paspoort van de betrokkene.
2. De voor de afgifte van visa bevoegde diensten geven de nummers van de visa door aan het Organisatiecomité voor de Olympische Spelen 2004 met het oog op de afgifte van de accreditatiekaarten.

*Artikel 7***Kosteloosheid van het visum**

Voor de behandeling van de visumaanvragen en de afgifte van visa worden door de voor de afgifte van visa bevoegde diensten geen rechten geheven.

HOOFDSTUK III

ALGEMENE EN SLOTBEPALINGEN

*Artikel 8***Annulering van visa**

Wanneer de lijst van de voor deelname aan de Olympische of de Paralympische Spelen van 2004 geselecteerde personen vóór de aanvang van de Spelen wordt gewijzigd, stellen de verantwoordelijke organisaties het Organisatiecomité voor de Olympische Spelen 2004 hiervan onverwijld in kennis, met het oog

op de intrekking van de accreditatiekaart van de van de lijst geschrapte personen. Het Organisatiecomité stelt de voor de afgifte van visa bevoegde diensten hiervan in kennis en deelt de nummers van de betrokken visa mee.

De voor de afgifte van visa bevoegde diensten annuleren de visa van de betrokken personen. Zij stellen de met de grenscontrole belaste diensten daarvan onmiddellijk in kennis en deze geven die informatie onverwijld door aan de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten.

*Artikel 9***Controle aan de buitengrenzen**

1. Bij het overschrijden van de buitengrenzen van de lidstaten is de controle bij de binnenkomst van de leden van de olympische familie aan wie krachtens deze verordening visa zijn afgegeven, beperkt tot de in artikel 3 vermelde voorwaarden.
2. Voor de duur van de Olympische en de Paralympische Spelen:
 - a) worden in- en uitreisstempels aangebracht op de eerste vrije pagina van het paspoort van de leden van de olympische familie voor wie deze stempels moeten worden aangebracht. Bij de eerste binnenkomst wordt het nummer van het visum op dezelfde pagina genoteerd;
 - b) worden de in artikel 5, lid 1, onder c), van de Schengenuitvoeringsovereenkomst vastgestelde voorwaarden voor toegang geacht vervuld te zijn zodra een lid van de olympische familie naar behoren geaccrediteerd is.
3. Het voorschrift van lid 2 geldt voor de leden van de olympische familie die onderdanen van derde landen zijn, ongeacht of zij al dan niet visumplichtig zijn uit hoofde van Verordening (EG) nr. 539/2001.

*Artikel 10***Verslag aan het Europees Parlement en de Raad**

Griekenland dient uiterlijk vier maanden na de sluiting van de Paralympische Spelen bij de Commissie een verslag in over de verschillende aspecten van de tenuitvoerlegging van de onderhavige verordening.

Op basis van dit verslag en van de eventueel door andere lidstaten binnen dezelfde termijn verstrekte informatie stelt de Commissie een beoordeling op over de werking van de in de onderhavige verordening vastgelegde uitzonderingsregeling voor de afgifte van visa aan de leden van de olympische familie. Zij stelt het Europees Parlement en de Raad hiervan in kennis. De Commissie stelt dit evaluatieverslag op een zodanig tijdstip op dat de Italiaanse autoriteiten met het oog op de olympische winterspelen die in 2006 worden gehouden in Turijn rekening kunnen houden met de ervaringen die zijn opgedaan tijdens de olympische en paralympische spelen in Athene.

*Artikel 11***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. TREMONTI

**VERORDENING (EG) Nr. 1296/2003 VAN DE RAAD
van 15 juli 2003**

houdende gemeenschappelijke voorschriften voor de invoer van schoeisel uit Vietnam

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 133,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De gemeenschappelijke handelspolitiek moet op eenvoudige beginselen zijn gebaseerd.
- (2) De diensten voor fraudebestrijding van de Commissie hebben bewijsmateriaal verkregen waaruit blijkt dat zendingen schoeisel op grond van onjuiste verklaringen betreffende de Vietnamese oorsprong in de Gemeenschap zijn ingevoerd.
- (3) De Gemeenschap en de regering van Vietnam hebben ter bestrijding van fraude bij de handel in schoeisel een memorandum van overeenstemming ondertekend (hierna „het memorandum”) dat voorziet in dubbele controle bij de uitvoer naar de Gemeenschap van schoeisel dat is ingedeeld onder hoofdstuk 64 van het geharmoniseerd systeem/de gecombineerde nomenclatuur ⁽¹⁾.
- (4) De geldigheidsduur van het memorandum was oorspronkelijk beperkt tot 31 december 2002, maar in verband met het aanhoudende grote risico van valse oorsprongsangifte is de toepassing van het memorandum bij briefwisseling tussen de Gemeenschap en de regering van de Socialistische Republiek Vietnam ⁽²⁾ met twee jaar verlengd tot en met 31 december 2004. Die briefwisseling, die ook voorziet in de mogelijkheid van elektronische afgifte van uitvoervergunningen, is op 28 november 2002 geparafeerd en door de Raad op 17 maart 2003 goedgekeurd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze verordening is van toepassing op alle onder hoofdstuk 64 van het geharmoniseerd systeem/de gecombineerde nomenclatuur ingedeelde producten van oorsprong uit Vietnam die in de Gemeenschap worden ingevoerd.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities:

- a) de in de communautaire wetgeving opgenomen omschrijving van het begrip „producten van oorsprong” is van toepassing; de controle op de oorsprong van deze producten geschiedt als in die wetgeving omschreven;

⁽¹⁾ PB L 1 van 4.1.2000, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 124 van 20.5.2003, blz. 34.

- b) „bevoegde autoriteiten van de lidstaten” zijn de autoriteiten die zijn aangewezen krachtens artikel 2, lid 7, van Verordening (EG) nr. 520/94 van de Raad van 7 maart 1994 houdende de totstandbrenging van een communautaire procedure voor het beheer van de kwantitatieve contingenten ⁽³⁾ en vermeld in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 738/94 van de Commissie ⁽⁴⁾.

De lijst van de onder b) bedoelde autoriteiten is voor het laatst gepubliceerd in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 1369/1999 van de Commissie ⁽⁵⁾.

Artikel 3

Voor het in het vrije verkeer brengen van de in artikel 1 bedoelde producten in de Gemeenschap dient een invoercertificaat te worden overgelegd dat door de in artikel 2, onder b), bedoelde autoriteiten van de lidstaten is afgegeven overeenkomstig de in deze verordening omschreven procedure.

Artikel 4

1. De bevoegde autoriteiten van Vietnam geven voor de in artikel 1 omschreven producten een uitvoercertificaat af.

2. Het uitvoercertificaat stemt overeen met het model in de bijlage.

3. Een invoercertificaat wordt afgegeven op overlegging door de importeur van het origineel van het in artikel 6 bedoelde uitvoercertificaat.

De bevoegde autoriteiten van een lidstaat geven geen invoercertificaten af voor producten die niet gedekt zijn door een uitvoercertificaat dat overeenkomstig de bepalingen van deze verordening is afgegeven.

Artikel 5

De uitvoer wordt geregistreerd voor het jaar van verzending van de goederen waarop het uitvoercertificaat betrekking heeft.

Artikel 6

1. De door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten voor de afgifte van invoercertificaten te gebruiken formulieren stemmen overeen met het model van het toezichtformulier dat is opgenomen in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 3285/94 van de Raad ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ PB L 66 van 10.3.1994, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB L 87 van 31.3.1994, blz. 47. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 983/96 (PB L 131 van 1.6.1996, blz. 47).

⁽⁵⁾ PB L 162 van 26.6.1999, blz. 35.

⁽⁶⁾ PB L 349 van 31.12.1994, blz. 53.

2. De autoriteiten van de lidstaten stellen de Commissie in kennis van de door hen ontvangen verzoeken om afgifte van invoercertificaten.

3. De Commissie deelt de autoriteiten van de lidstaten mede of de in de verzoeken om afgifte van invoercertificaten vermelde gegevens overeenstemmen met de gegevens die zij van de bevoegde autoriteiten van Vietnam hebben ontvangen.

4. De in de leden 2 en 3 bedoelde mededelingen worden op elektronische wijze verzonden met behulp van het geïntegreerde netwerk voor het beheer van textielvergunningen (SIGL), tenzij het om dwingende technische redenen noodzakelijk is tijdelijk van andere communicatiemiddelen gebruik te maken.

Artikel 7

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten geven binnen vijf werkdagen na overlegging van het origineel van het uitvoercertificaat door de importeur een invoercertificaat af. Dit origineel moet ten laatste worden overgelegd op 30 juni van het jaar volgende op het jaar waarin de goederen waarop het certificaat betrekking heeft werden verzonden.

De invoercertificaten zijn geldig in het gehele douanegebied van de Gemeenschap. Wanneer de gegevens door de Vietnamese autoriteiten elektronisch aan de Gemeenschap zijn verzonden, wordt aan de eis van overlegging van het originele uitvoercertificaat geacht te zijn voldaan.

2. Invoercertificaten zijn vanaf de datum van afgifte zes maanden geldig; de geldigheidsduur kan door de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat met drie maanden worden verlengd.

3. Importeurs kunnen aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten een verzoek om een invoercertificaat richten, dat de volgende gegevens dient te bevatten:

- a) de naam en het volledige adres van de importeur (met inbegrip van telefoon- en/of faxnummers), het bij de bevoegde nationale autoriteiten geregistreerde identificatienummer en het BTW-nummer, indien de importeur BTW-plichtig is;
- b) de naam en het volledige adres van de aangever;
- c) de naam en het volledige adres van de exporteur;
- d) het land van oorsprong van de producten en het land van verzending;
- e) een omschrijving van de producten die met de omschrijving in het uitvoercertificaat overeenstemt;
- f) de hoeveelheid van elke zending;
- g) de datum en het nummer van afgifte van het uitvoercertificaat;
- h) de handtekening van de importeur en de datum.

De bevoegde autoriteiten kunnen op door hen vast te stellen voorwaarden toestaan dat aanvragen elektronisch worden ingediend, doorgezonden of afgedrukt.

Alle documenten en bewijsstukken moeten evenwel ter beschikking worden gesteld van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.

4. Importeurs zijn niet verplicht de totale hoeveelheid waarop een invoercertificaat betrekking heeft in een enkele zending in te voeren.

Artikel 8

De geldigheid van door de autoriteiten van de lidstaten afgegeven invoercertificaten is afhankelijk van de geldigheid van de door de bevoegde autoriteiten van Vietnam afgegeven uitvoercertificaten op grond waarvan de invoercertificaten zijn afgegeven.

Artikel 9

Invoercertificaten worden zonder onderscheid afgegeven aan importeurs in de Gemeenschap, ongeacht hun plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Artikel 10

1. Invoercertificaten en uittreksels van invoercertificaten worden in tweevoud opgesteld; exemplaar 1, waarop „voor de aanvrager” is vermeld, wordt aan de aanvrager afgegeven en exemplaar 2, waarop „voor de afgever” is vermeld, wordt door de bevoegde autoriteit bewaard. De bevoegde autoriteiten kunnen voor administratieve doeleinden aan formulier nr. 2 extra exemplaren toevoegen.

2. De invoercertificaten worden gedrukt op wit, houtvrij, goed beschrijfbaar papier met een gewicht van 55 tot 65 g per m². De afmetingen zijn 210 mm × 297 mm. De regelafstand bedraagt 4,24 mm. De indeling van de formulieren moet strikt in acht worden genomen. Beide zijden van exemplaar 1, dat het certificaat zelf is, moeten bovendien zijn voorzien van een geel geguillocheerde achtergrond die vervalsingen met behulp van mechanische of chemische middelen zichtbaar maakt.

3. De lidstaten dragen zorg voor het drukken van de formulieren. De formulieren mogen tevens worden gedrukt door drukkerijen in de betrokken lidstaat die daartoe zijn aangewezen. In dat geval moet op elk formulier naar deze aanwijzing door de lidstaat worden verwezen. Elk formulier moet zijn voorzien van de naam en het adres van de drukker of van een speciaal merkteken aan de hand waarvan de drukker kan worden geïdentificeerd.

4. Bij afgifte worden de invoercertificaten of de uittreksels van invoercertificaten van een door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat vastgesteld nummer van afgifte voorzien. Het nummer van het invoercertificaat wordt de Commissie op elektronische wijze medegedeeld via het geïntegreerde netwerk dat is opgezet op grond van artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 3030/93 van de Raad van 12 oktober 1993 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielproducten uit derde landen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 275 van 8.11.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 138/2003 (PB L 23 van 28.1.2003, blz. 1).

5. Certificaten en uittreksels worden ingevuld in de officiële taal of een van de officiële talen van de lidstaat van afgifte.

6. Het waarmerk van de instanties van afgifte of van afschrijving wordt door middel van een stempel aangebracht. In plaats van een inktstempel kan de autoriteit van afgifte ook een droogstempel gebruiken, in combinatie met door perforatie aangebrachte letters of cijfers, of kan het stempel op het formulier worden voorgedrukt. De toegewezen hoeveelheid wordt door de autoriteit van afgifte op zodanige wijze vermeld dat geen vervalsing mogelijk is en geen cijfers of tekens kunnen worden toegevoegd; met het oog hierop kunnen spaties worden vervangen door asterisken of andere tekens (bijvoorbeeld *EUR*1*000*).

7. Indien de voor de vermelding van afgeschreven hoeveelheden bestemde ruimte op een certificaat of een uittreksel niet voldoende is, kunnen de bevoegde autoriteiten een of meer bladen toevoegen met vakken die overeenstemmen met de vakken op de achterzijde van de exemplaren 1 en 2 van het certificaat of van het uittreksel. De instantie die hoeveelheden afschrijft plaatst het stempel op zodanige wijze dat de ene helft zich op het certificaat of uittreksel bevindt en de andere helft op het toegevoegde blad. Indien meer dan een blad is toegevoegd, wordt op dezelfde wijze nog een stempel geplaatst.

8. Invoercertificaten en uittreksels die door de autoriteiten van een lidstaat worden afgegeven en gegevens die door de autoriteiten van een lidstaat op die certificaten en uittreksels worden vermeld, hebben in alle andere lidstaten rechtskracht alsof zij door de autoriteiten van die andere lidstaten waren afgegeven of vermeld.

9. De bevoegde autoriteiten van een lidstaat mogen, indien nodig, verlangen dat de op de certificaten of uittreksels vermelde gegevens worden vertaald in de officiële taal of een van de officiële talen van die lidstaat.

10. Invoercertificaten kunnen op elektronische wijze worden afgegeven, indien de betrokken douanekantoren via een computernetwerk toegang hebben tot die certificaten.

Artikel 11

In geval van diefstal, verlies of vernietiging van een uitvoercertificaat, een invoercertificaat of een certificaat van oorsprong kan de exporteur bij de bevoegde autoriteit die het document heeft afgegeven een duplicaat aanvragen, dat wordt opgemaakt aan de hand van de in zijn bezit zijnde uitvoerdocumenten. Op het duplicaat wordt „duplicata”, „duplicate” of „duplicado” vermeld.

Het duplicaat draagt de datum van het oorspronkelijke certificaat.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en is van toepassing op goederen die na die datum zijn verzonden.

Zij is van toepassing tot en met 31 december 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
G. TREMONTI

BIJLAGE

1. Afzender (firmanaam exporteur, adres, land)	UITVOERCERTIFICAAT VOOR ONDER HOOFDSTUK 64 VAN HET GEHARMONISEERD SYSTEEM INGEDEELDE PRODUCTEN ORIGINEEL		
2. Geadresseerde (naam geadresseerde, adres, land)			
3. Vervoermiddel en route (voorzover bekend)	4. Nummer van afgifte		
	5. Jaar van uitvoer		
6. Omschrijving van de goederen	7. Hoeveelheid	8. Contractwaarde fob	
9. Waarmerking door de bevoegde instantie Ondergetekende verklaart dat de hierboven omschreven goederen van oorsprong zijn uit Vietnam volgens de regels van oorsprong die in de Europese Gemeenschap van toepassing zijn.			
10. Bevoegde instantie (naam, volledig adres, land)	Te de (handtekening) <div style="text-align: right; margin-right: 50px;"> (stempel) </div>		

Aanhangsel bij de bijlage

Toelichting bij vak 4 (nummer van afgifte) van het uitvoercertificaat

Het nummer van afgifte bestaat uit de volgende elementen:

- twee letters ter identificatie van Vietnam: VN;
 - twee letters ter identificatie van de lidstaat van bestemming:
 - AT Oostenrijk
 - BL Benelux
 - DE Duitsland
 - DK Denemarken
 - EL Griekenland
 - ES Spanje
 - FI Finland
 - FR Frankrijk
 - GB Verenigd Koninkrijk
 - IE Ierland
 - IT Italië
 - PT Portugal
 - SE Zweden;
 - een cijfer voor het jaar van afgifte, bij voorbeeld 3 voor 2003;
 - twee cijfers, van 01 tot 99, ter identificatie van het kantoor dat het uitvoercertificaat afgeeft;
 - een uit vijf cijfers bestaand nummer (van 50000 tot en met 99999) dat aan de lidstaten als landen van bestemming wordt toegekend.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 16 juni 2003

inzake de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Japan betreffende samenwerking ter bestrijding van concurrentieverstorende activiteiten

(2003/520/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 83 en artikel 308 in samenhang met artikel 300, lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Nu de problemen op het gebied van de mededinging steeds duidelijker een internationale dimensie gaan vertonen, dient de internationale samenwerking op dit gebied te worden verbeterd.
- (2) Een correcte en doeltreffende handhaving van het mededingingsrecht is van belang voor de goede werking van de markten en voor het internationale handelsverkeer.
- (3) Een nadere uitwerking van de beginselen van positieve courtoisie in het internationale recht en de tenuitvoerlegging van deze beginselen bij de handhaving van de mededingingsvoorschriften van de Europese Gemeenschap en Japan zullen de doeltreffendheid bij de toepassing daarvan waarschijnlijk verbeteren.
- (4) De Commissie heeft te dien einde met Japan onderhandelingen gevoerd en overeenstemming bereikt over een overeenkomst betreffende de toepassing van het mededingingsrecht van de Europese Gemeenschap en van Japan.

- (5) Er dient gebruik te worden gemaakt van artikel 308 van het Verdrag, omdat de tekst van de overeenkomst onder meer betrekking heeft op fusies en overnames, die onder Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen ⁽³⁾ vallen, welke verordening in hoofdzaak op artikel 308 berust.

- (6) De overeenkomst dient te worden goedgekeurd,

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Japan betreffende samenwerking ter bestrijding van concurrentieverstorende activiteiten wordt namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de persoon/personen aan te wijzen die bevoegd is/zijn de overeenkomst namens de Europese Gemeenschap te ondertekenen ⁽⁴⁾.

Gedaan te Luxemburg, 16 juni 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. PAPANDREOU

⁽¹⁾ Voorstel van 8 mei 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 3 juli 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1 (gecorrigeerde versie in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13). Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 (PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1).

⁽⁴⁾ De overeenkomst treedt in werking op 9 augustus 2003 overeenkomstig artikel 12, lid 1.

OVEREENKOMST

tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Japan betreffende samenwerking ter bestrijding van concurrentieverstorende activiteiten

DE EUROPESE GEMEENSCHAP

enerzijds, en

DE REGERING VAN JAPAN

anderzijds,

(hierna „de partijen” te noemen),

ERKENNENDE dat de economieën in de wereld, ook die van de Europese Gemeenschap en Japan, in toenemende mate met elkaar verbonden raken,

ERVAN OVERTUIGD dat een correcte en doeltreffende handhaving van het mededingingsrecht van de Europese Gemeenschap en Japan voor de goede werking van hun respectieve markten en voor hun onderling handelsverkeer van belang is,

ERVAN OVERTUIGD dat een correcte en doeltreffende handhaving van het mededingingsrecht van de Europese Gemeenschap en Japan zou worden bevorderd door onderlinge samenwerking en, in voorkomend geval, door onderlinge coördinatie bij de toepassing van dit recht,

ZICH ERVAN BEWUST dat er tussen de partijen af en toe geschillen kunnen rijzen over de toepassing van het mededingingsrecht van respectievelijk de Europese Gemeenschap en Japan,

VASTBESLOTEN bij de toepassing van het mededingingsrecht van respectievelijk de Europese Gemeenschap en Japan (hierna „het mededingingsrecht van elke partij” te noemen) zorgvuldig om te gaan met de gewichtige belangen van elke partij; en

GELET OP de aanbeveling van de Raad van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling betreffende de samenwerking tussen de lidstaten inzake concurrentieverstorende praktijken die het internationale handelsverkeer beïnvloeden, zoals herzien op 27 en 28 juli 1995, alsmede de aanbeveling van de Raad van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling betreffende doeltreffende maatregelen tegen „hard core”-kartels, aangenomen op 25 maart 1998,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

1. Deze overeenkomst heeft tot doel bij te dragen tot een doeltreffende handhaving van het mededingingsrecht van elke partij, door het bevorderen van de samenwerking en de coördinatie tussen de mededingingsautoriteiten van de partijen, en geschillen tussen de partijen in verband met de toepassing van het mededingingsrecht van elke partij zoveel mogelijk te voorkomen.

2. Voor de uitvoering van deze overeenkomst

a) wordt onder „concurrentieverstorende activiteiten” verstaan: elke gedraging of verrichting die overeenkomstig het mededingingsrecht van de Europese Gemeenschap of van Japan tot sancties of andere herstelmaatregelen aanleiding kan geven;

b) wordt onder „bevoegde autoriteit van een lidstaat” verstaan: voor elke lidstaat die in artikel 299, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is genoemd, één autoriteit die bevoegd is voor de toepassing van het mededingingsrecht. Na de ondertekening van deze overeenkomst brengt de Commissie van de Europese Gemeenschappen de lijst van die autoriteiten ter kennis van de Japanse regering. Telkens wanneer dat nodig is, bezorgt de Commissie aan de Japanse regering een bijgewerkte lijst. Gegevens die overeenkomstig artikel 9, lid 6, van deze overeenkomst zijn verstrekt, worden aan een bevoegde autoriteit

van een lidstaat niet medegedeeld, zolang deze niet is opgenomen in de door de Commissie aan de Japanse regering bezorgde lijst;

c) wordt onder „mededingingsautoriteit” en „mededingingsautoriteiten” verstaan:

i) wat de Europese Gemeenschap betreft, de Commissie van de Europese Gemeenschappen, in zoverre zij krachtens het mededingingsrecht van de Europese Gemeenschap bevoegd is; en

ii) wat Japan betreft, de Commissie voor eerlijke handelspraktijken;

d) wordt onder „mededingingsrecht” verstaan:

i) wat de Europese Gemeenschap betreft, de artikelen 81, 82 en 85 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad betreffende de controle op concentraties van ondernemingen, en de bepalingen tot uitvoering daarvan overeenkomstig genoemd Verdrag, alsmede alle wijzigingen; en

ii) wat Japan betreft, de Wet inzake het verbod op particuliere monopolies en de handhaving van de eerlijke handelspraktijken (Wet nr. 54 van 1947) (hierna „de antimonopoliewet” te noemen) en de desbetreffende uitvoeringsbepalingen, alsmede alle wijzigingen;

- e) wordt onder „handhavend optreden” verstaan: elke toepassing van het mededingingsrecht bij wege van een onderzoek of procedure, gevoerd door de mededingingsautoriteit van een partij. Onderzoeken, studies of enquêtes die ten doel hebben de algemene economische situatie of de algemene voorwaarden in bepaalde bedrijfstakken te bestuderen, vallen hierbuiten. Dergelijke onderzoeken, studies of enquêtes mogen niet op zodanige wijze opgezet zijn dat er tegelijk een onderzoek wordt ingesteld naar een vermeende inbreuk op het mededingingsrecht;
- f) wordt onder „het grondgebied van een partij”, „het grondgebied van de partij” en „het grondgebied van de andere partij” verstaan: naar gelang van het geval, het grondgebied waarop het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap van toepassing is of het grondgebied van Japan;
- g) wordt onder „de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van een partij”, „de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de partij” en „de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de andere partij” verstaan: naar gelang van het geval, de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Europese Gemeenschap of de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van Japan.

Artikel 2

1. De mededingingsautoriteit van elke partij stelt de mededingingsautoriteit van de andere partij in kennis van elk handhavend optreden dat volgens de kennisgevende mededingingsautoriteit de gewichtige belangen van de andere partij kan raken.
2. Als handhavend optreden dat de gewichtige belangen van de andere partij kan raken, wordt onder meer beschouwd elk handhavend optreden dat:
- a) van belang is voor een handhavend optreden van de andere partij;
- b) gericht is tegen een onderdaan of onderdanen van de andere partij (in het geval van de Europese Gemeenschap een onderdaan of onderdanen van de lidstaten van de Europese Gemeenschap), of tegen een onderneming of ondernemingen die overeenkomstig de op het grondgebied van de andere partij toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen is (zijn) opgericht;
- c) betrekking heeft op concurrentieverstorende activiteiten, met uitsluiting van fusies of overnames, die voor een significant deel op het grondgebied van de andere partij plaatsvinden;
- d) betrekking heeft op een fusie of overname, indien
- i) ten minste één bij de verrichting betrokken onderneming, of
 - ii) een onderneming die zeggenschap over ten minste één bij de verrichting betrokken onderneming heeft,
- een overeenkomstig de op het grondgebied van de andere partij toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen opgerichte of georganiseerde onderneming is;
- e) betrekking heeft op gedragingen die door de kennisgevende mededingingsautoriteit beschouwd worden als door de andere partij verlangd, aangemoedigd of goedgekeurd; of
- f) gepaard gaat met de oplegging, of met een verzoek om oplegging, van sancties of andere herstelmaatregelen door een mededingingsautoriteit, ten gevolge waarvan bepaalde gedragingen op het grondgebied van de andere partij vereist of verboden zouden zijn.

3. Wanneer kennisgeving overeenkomstig lid 1 vereist is met betrekking tot fusies of overnames, dient die kennisgeving uiterlijk te geschieden:

- a) in het geval van de Europese Gemeenschap,
- i) op het tijdstip waarop overeenkomstig artikel 6, lid 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 het besluit tot inleiding van een procedure met betrekking tot de concentratie wordt genomen; en
 - ii) op het tijdstip waarop een mededeling van punten van bezwaar wordt uitgebracht;
- b) in het geval van Japan,
- i) op het tijdstip waarop overeenkomstig de antimonopoliewet een verzoek om overlegging van bescheiden, verslagen of andere gegevens betreffende de voorgenomen transactie wordt gedaan; en
 - ii) op het tijdstip waarop een aanbeveling of het besluit tot het houden van een hoorzitting wordt uitgevaardigd.

4. Wanneer kennisgeving overeenkomstig lid 1 vereist is met betrekking tot andere aangelegenheden dan fusies of overnames, dient die kennisgeving zo lang vóór elk van de hierna vermelde gebeurtenissen plaats te vinden als uit praktisch oogpunt haalbaar is:

- a) in het geval van de Europese Gemeenschap,
- i) het uitbrengen van een mededeling van punten van bezwaar; en
 - ii) het geven van een beschikking of het treffen van een schikking;
- b) in het geval van Japan,
- i) het instellen van een strafvervolgning;
 - ii) de indiening van een klacht, met verzoek om dringende behandeling;
 - iii) de uitvaardiging van een aanbeveling of van het besluit tot het houden van een hoorzitting; en
 - iv) de afgifte van een bevel tot betaling van een toeslag, wanneer vooraf geen aanbeveling ten aanzien van de betalingsplichtige is uitgevaardigd.

5. Een kennisgeving moet voldoende gedetailleerd zijn om de geadresseerde partij in staat te stellen voorhands te beoordelen wat de gevolgen van het handhavend optreden voor haar eigen gewichtige belangen zijn.

Artikel 3

1. De mededingingsautoriteit van elke partij verleent die van de andere partij bijstand bij haar handhavend optreden, voorzover zulks met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de bijstandverlenende partij en met de gewichtige belangen van deze partij verenigbaar is, een en ander binnen redelijke grenzen wat de beschikbare middelen betreft.

2. De mededingingsautoriteit van elke partij dient, voorzover zulks met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van deze partij en met haar gewichtige belangen verenigbaar is:

- a) de mededingingsautoriteit van de andere partij in kennis te stellen van haar handhavend optreden ten aanzien van concurrentieverstorende activiteiten waarvan de kennisgevende mededingingsautoriteit vermoedt dat zij tevens de mededinging op het grondgebied van de andere partij zouden kunnen schaden;

- b) aan de mededingingsautoriteit van de andere partij alle significante informatie over concurrentieverstorende activiteiten te verstrekken waarover zij beschikt of die haar ter kennis wordt gebracht, en die naar het oordeel van de informatieverstrekken mededingingsautoriteit van belang kan zijn voor een handhavend optreden van de mededingingsautoriteit van de andere partij, of die aanleiding kan geven tot een dergelijk optreden; en
- c) aan de mededingingsautoriteit van de andere partij, op dier verzoek en in overeenstemming met het bepaalde in deze overeenkomst, informatie te verstrekken waarover zij beschikt en die van belang is voor een handhavend optreden van de mededingingsautoriteit van de andere partij.

Artikel 4

1. Wanneer de mededingingsautoriteiten van beide partijen handhavend optreden met betrekking tot onderling verband houdende aangelegenheden, gaan zij na of het wenselijk is hun optreden te coördineren.
2. Bij de beoordeling of in een bepaald geval coördinatie van handhavend optreden wenselijk is, nemen de mededingingsautoriteiten van de partijen onder meer in aanmerking:
 - a) hoe een dergelijke coördinatie hun kansen beïnvloedt om de met hun handhavend optreden beoogde doelstellingen te bereiken;
 - b) in hoeverre de mededingingsautoriteiten van de partijen in staat zijn de voor het handhavend optreden noodzakelijke informatie te verkrijgen;
 - c) in hoeverre de mededingingsautoriteit van een van beide partijen in verband met de betrokken concurrentieverstorende activiteiten doeltreffende herstelmaatregelen kan nemen;
 - d) of een meer efficiënt gebruik van middelen kan worden gemaakt;
 - e) of de kosten, te dragen door de personen ten aanzien van wie handhavend wordt opgetreden, kunnen worden verminderd; en
 - f) hoe gecoördineerde herstelmaatregelen mogelijk voordeel kunnen opleveren voor de partijen en de personen die het voorwerp vormen van het handhavend optreden.
3. Bij elk gecoördineerd handhavend optreden streeft de mededingingsautoriteit van elke partij ernaar bij haar handhavend optreden oog te hebben voor de doelstellingen van het handhavend optreden van de mededingingsautoriteit van de andere partij.
4. Wanneer de mededingingsautoriteiten van beide partijen handhavend optreden met betrekking tot onderling verband houdende aangelegenheden, overweegt de mededingingsautoriteit van elke partij, op verzoek van de mededingingsautoriteit van de andere partij en mits dit in overeenstemming is met de gewichtige belangen van de aangezochte partij, om bij personen die in verband met dit handhavend optreden vertrouwelijke informatie hebben verstrekt, na te vragen of zij ermee instemmen dat deze informatie wordt doorgegeven aan de mededingingsautoriteit van de andere partij.

5. Mits op correcte wijze kennisgeving wordt gedaan aan de mededingingsautoriteit van de andere partij, kan de mededingingsautoriteit van elke partij te allen tijde de coördinatie van het handhavend optreden beperken of beëindigen en haar handhavend optreden op onafhankelijke wijze voortzetten.

Artikel 5

1. Indien de mededingingsautoriteit van een partij van oordeel is dat haar gewichtige belangen worden geschaad door concurrentieverstorende activiteiten die op het grondgebied van de andere partij plaatsvinden, kan die mededingingsautoriteit, gelet op het belang van het vermijden van jurisdictieconflicten en gelet op het feit dat de mededingingsautoriteit van de andere partij mogelijk in staat is om doeltreffender handhavend op te treden tegen dergelijke concurrentieverstorende activiteiten, verzoeken dat de mededingingsautoriteit van de andere partij op passende wijze handhavend optreedt.
2. De verzoekende mededingingsautoriteit geeft zo nauwkeurig mogelijk aan om welke concurrentieverstorende activiteiten het gaat en op welke wijze deze de gewichtige belangen van de partij van de verzoekende mededingingsautoriteit raken, en verklaart zich bereid om, voorzover dit binnen haar mogelijkheden ligt, alle nadere informatie te verstrekken en elke andere vorm van medewerking te verlenen.
3. De aangezochte mededingingsautoriteit weegt zorgvuldig af of zij met betrekking tot de in het verzoek beschreven concurrentieverstorende activiteiten tot handhavend optreden overgaat, respectievelijk reeds bestaande handhavingsmaatregelen uitbreidt. De aangezochte mededingingsautoriteit deelt haar beslissing zo spoedig als uit praktisch oogpunt haalbaar is, aan de verzoekende mededingingsautoriteit mee. Wanneer tot handhavend optreden wordt overgegaan, houdt de aangezochte mededingingsautoriteit de verzoekende mededingingsautoriteit op de hoogte van het resultaat van dit optreden en, voorzover mogelijk, van belangrijke tussentijdse ontwikkelingen.
4. Dit artikel beperkt op generlei wijze de vrijheid van de mededingingsautoriteit van de aangezochte partij om overeenkomstig haar mededingingsrecht en haar handhavingsbeleid te beslissen of zij met betrekking tot de in het verzoek beschreven concurrentieverstorende activiteiten al dan niet handhavend optreedt, en belet evenmin de mededingingsautoriteit van de verzoekende partij om haar verzoek in te trekken.

Artikel 6

1. De mededingingsautoriteit van elke partij neemt in alle stadia van haar handhavend optreden de gewichtige belangen van de andere partij nauwgezet in acht, onder meer met betrekking tot de beslissing om over te gaan tot handhavend optreden, de omvang van dat handhavend optreden en de aard van de in elke zaak te treffen sancties of herstelmaatregelen.
2. Wanneer een van beide partijen de andere partij ter kennis brengt dat bepaalde handhavingsmaatregelen van laatstgenoemde partij invloed kunnen hebben op gewichtige belangen van eerstgenoemde partij, tracht laatstgenoemde partij tijdig kennis te geven van significante ontwikkelingen in het desbetreffende handhavend optreden.

3. Wanneer een van beide partijen van oordeel is dat een handhavend optreden van de ene partij de gewichtige belangen van de andere partij kan schaden, dienen de partijen rekening te houden met de volgende factoren, naast eventuele andere factoren die onder de gegeven omstandigheden van belang kunnen zijn bij het streven naar een verzoening van tegenstrijdige belangen:

- a) de mate waarin gedragingen of transacties op het grondgebied van de ene partij dan wel op het grondgebied van de andere partij voor de betrokken concurrentieverstorende activiteiten van betekenis zijn;
- b) de mate waarin de concurrentieverstorende activiteiten gevolgen voor de gewichtige belangen van de ene dan wel de andere partij kunnen hebben;
- c) het al dan niet voorhanden zijn van aanwijzingen dat bij degenen die bij de concurrentieverstorende activiteiten betrokken zijn, het opzet aanwezig is om consumenten, producenten of concurrenten op het grondgebied van de handhavend optredende partij te beïnvloeden;
- d) de mate waarin de concurrentieverstorende activiteiten de mededinging op de markt van de Europese Gemeenschap, respectievelijk van Japan wezenlijk beperken;
- e) de mate waarin het handhavend optreden van een partij strijdig, dan wel verenigbaar is met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de andere partij, of met het beleid of de gewichtige belangen van de andere partij;
- f) of door beide partijen tegenstrijdige verplichtingen aan particulieren — natuurlijke personen of rechtspersonen — worden opgelegd;
- g) de plaats waar de relevante activa zich bevinden of waar de partijen bij de transactie gevestigd zijn;
- h) de mate waarin door middel van het handhavend optreden van de partij doeltreffende sancties of andere herstelmaatregelen kunnen worden getroffen tegen de concurrentieverstorende activiteiten; en
- i) de mate waarin het handhavend optreden van de andere partij ten aanzien van dezelfde personen — natuurlijke dan wel rechtspersonen — zou worden beïnvloed.

Artikel 7

1. De partijen kunnen, indien nodig, langs diplomatieke weg overleg plegen over elke aangelegenheid die met deze overeenkomst verband houdt.
2. Een verzoek om overleg op grond van dit artikel wordt langs diplomatieke weg gedaan.

Artikel 8

1. De mededingingsautoriteiten van de partijen plegen op verzoek van de mededingingsautoriteit van een van de partijen met elkaar overleg over alle aangelegenheden die bij de toepassing van deze overeenkomst aan de orde komen.
2. De mededingingsautoriteiten van de partijen komen minstens eenmaal per jaar bijeen om:
 - a) informatie uit te wisselen over de inspanningen die zij op het gebied van de handhaving leveren en over prioriteiten in verband met het mededingingsrecht van elke partij;

- b) informatie uit te wisselen over economische sectoren die van gemeenschappelijk belang zijn;
- c) voorgenomen wijzigingen in hun beleid te bespreken; en
- d) andere aangelegenheden van wederzijds belang in verband met de toepassing van het mededingingsrecht van elke partij te bespreken.

Artikel 9

1. Onverminderd de overige bepalingen van deze overeenkomst is geen der partijen gehouden de andere partij in kennis te stellen van informatie, wanneer zulks krachtens de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de partij die de informatie in haar bezit heeft, verboden is of met haar gewichtige belangen onverenigbaar zou zijn.
2.
 - a) Informatie die niet voor eenieder toegankelijk is, welke op grond van deze overeenkomst door de ene partij aan de andere partij ter kennis wordt gebracht, mag door de ontvangende partij uitsluitend gebruikt worden voor het in artikel 1, lid 1, beschreven doel;
 - b) Wanneer een partij op grond van deze overeenkomst informatie in vertrouwen doorgeeft, dient de ontvangende partij, in overeenstemming met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, deze vertrouwelijkheid te eerbiedigen.
3. Een partij kan verlangen dat informatie die op grond van deze overeenkomst wordt medegeedeeld, onderworpen blijft aan de voorwaarden die zij kan stellen. De ontvangende partij mag de desbetreffende informatie zonder de voorafgaande instemming van de andere partij niet gebruiken op een wijze die strijdig is met die voorwaarden.
4. Elke partij kan de informatie die zij aan de andere partij mededeelt beperken, indien de andere partij niet de door haar verlangde garantie kan geven met betrekking tot de in acht te nemen vertrouwelijkheid, de gestelde voorwaarden of de beperking van de doeleinden waarvoor de informatie zal worden gebruikt.
5. Dit artikel vormt geen belemmering voor het gebruik of de bekendmaking van informatie die niet voor eenieder toegankelijk is, door de ontvangende partij, mits:
 - a) de partij die de informatie heeft verstrekt, vooraf haar instemming heeft betuigd met dat gebruik of die bekendmaking; of
 - b) uit de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de partij die de informatie ontvangt, de verplichting voortvloeit om deze te gebruiken of bekend te maken. In een dergelijk geval behoort de ontvangende partij
 - i) zonder de voorafgaande instemming van de partij die de informatie verstrekt, geen enkele handeling te verrichten die een wettelijke verplichting kan doen ontstaan om de op grond van deze overeenkomst in vertrouwen verstrekte informatie kenbaar te maken aan een derde of aan andere autoriteiten;
 - ii) indien mogelijk vooraf aan de partij die de informatie verstrekt, kennis te geven van elk eventueel gebruik of elke eventuele bekendmaking en, desgevraagd, overleg te plegen met de andere partij en terdege rekening te houden met haar gewichtige belangen; en

- iii) tenzij anders overeengekomen is met de partij die de informatie verstrekt, van alle middelen die op grond van de toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen beschikbaar zijn, gebruik te maken om de vertrouwelijkheid van de informatie te beschermen tegen verzoeken van derden of andere autoriteiten om bekendmaking van de betrokken informatie.
6. De mededingingsautoriteit van de Europese Gemeenschap:
- doet, na de Japanse mededingingsautoriteit hiervan op de hoogte te hebben gebracht, aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat of lidstaten waarvan de gewichtige belangen geraakt worden, mededeling van de kennisgevingen die haar door de Japanse mededingingsautoriteit zijn toegezonden;
 - stelt, na overleg met de Japanse mededingingsautoriteit, de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat of lidstaten in kennis van elke eventuele samenwerking en coördinatie inzake handhavend optreden; en
 - ziet erop toe dat informatie die niet voor eenieder toegankelijk is en die overeenkomstig de punten a) en b) aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat of lidstaten wordt medegedeeld, niet wordt gebruikt voor enig ander doel dan het in artikel 1, lid 1, genoemde doel en dat dergelijke informatie niet wordt bekendgemaakt.

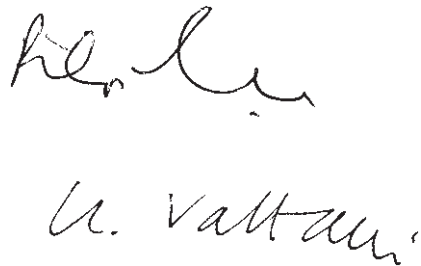
Artikel 10

- Deze overeenkomst wordt door de partijen ten uitvoer gelegd met inachtneming van de respectieve wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in de Europese Gemeenschap en Japan gelden, en binnen de grenzen van de middelen waarover hun respectieve mededingingsautoriteiten beschikken.
- Tussen de mededingingsautoriteiten van de partijen kunnen nadere afspraken over de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst worden gemaakt.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, naar behoren hiertoe gemachtigd, hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

GEDAAN te Brussel, in tweevoud, de tiende juli tweeduizenddrie, in de Deense, Duitse, Engelse, Finse, Franse, Griekse, Italiaanse, Nederlandse, Portugese, Spaanse, Zweedse en Japanse taal. In geval van verschillen tussen taalversies hebben de Engelse en de Japanse tekst voorrang boven de tekst in de andere talen.

VOOR DE EUROPESE GEMEENSCHAP:

U. Vattani

- Deze overeenkomst verhindert de partijen op generlei wijze om elkaar bijstand te vragen of te verlenen op grond van andere bilaterale of multilaterale overeenkomsten of akkoorden tussen de partijen.
- Deze overeenkomst doet op generlei wijze afbreuk aan het beleid of de juridische positie van een van de partijen met betrekking tot jurisdictiegeschillen.
- Deze overeenkomst doet op generlei wijze afbreuk aan de rechten en verplichtingen die voor een van de partijen voortvloeien uit andere internationale overeenkomsten of uit de wetgeving van de Europese Gemeenschap of Japan.

Artikel 11

Tenzij in deze overeenkomst anders is bepaald, kunnen mededelingen als bedoeld in deze overeenkomst rechtstreeks plaatsvinden tussen de mededingingsautoriteiten van de partijen. Kennisgevingen als bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), en artikel 2, en verzoeken als bedoeld in artikel 5, lid 1, dienen evenwel schriftelijk te worden bevestigd langs diplomatieke weg. Deze bevestiging dient zo spoedig als uit praktisch oogpunt haalbaar is na de betrokken mededeling tussen de mededingingsautoriteiten van de partijen te geschieden.

Artikel 12

- Deze overeenkomst treedt in werking op de dertigste dag volgende op de datum van haar ondertekening.
- Deze overeenkomst is van kracht tot en met de zestigste dag volgende op de dag waarop een der partijen aan de andere partij schriftelijk langs diplomatieke weg kennisgeving doet dat zij de overeenkomst wenst te beëindigen.
- De partijen beoordelen uiterlijk vijf jaar na haar inwerkingtreding de werking van deze overeenkomst.

VOOR DE REGERING VAN JAPAN:

GOEDGEKEURDE NOTULEN

De ondergetekenden wensen akte te doen nemen van het volgende akkoord dat zij tijdens de onderhandelingen over de heden ondertekende Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Japan betreffende samenwerking ter bestrijding van concurrentieverstorende activiteiten (hierna „de overeenkomst” te noemen) hebben bereikt:

Beide partijen bevestigen dat zij het erover eens zijn dat:

1. de regering van Japan uit hoofde van de overeenkomst niet is gehouden tot mededeling aan de Europese Gemeenschap van „zakelijke geheimen van ondernemingen” die onder toepassing van artikel 39 van de Wet inzake het verbod op particuliere monopolies en de handhaving van de eerlijke handelspraktijken (Wet nr. 54 van 1947) vallen, met uitzondering van die welke met de instemming van de betrokken ondernemingen worden meegegeeld op grond van het bepaalde in artikel 4, lid 4, van de overeenkomst; en
2. de Europese Gemeenschap uit hoofde van de overeenkomst niet is gehouden tot mededeling aan de regering van Japan van vertrouwelijke informatie die onder de toepassing van artikel 20 van Verordening nr. 17/62 valt, met uitzondering van informatie die wordt meegegeeld op grond van het bepaalde in artikel 4, lid 4, van de overeenkomst.

Brussel, 10 juli 2003.

VOOR DE EUROPESE GEMEENSCHAP:

VOOR DE REGERING VAN JAPAN:

Informatie betreffende de inwerkingtreding van het protocol tot aanpassing van de handelsaspecten van de Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Hongarije, anderzijds, in verband met de resultaten van de onderhandelingen over nieuwe wederzijdse landbouwconcessies

Het protocol tot aanpassing van de handelsaspecten van de Europaovereenkomst met de Republiek Hongarije in verband met de resultaten van de onderhandelingen tussen de partijen over nieuwe wederzijdse landbouwconcessies, tot sluiting waarvan de Raad op 18 maart 2003 heeft besloten ⁽¹⁾, is op 1 juni 2003 in werking getreden, aangezien de in artikel 4 van dat protocol bedoelde kennisgeving van de afronding van de procedures op 28 mei 2003 is voltooid.

⁽¹⁾ PB L 102 van 24.4.2003, blz. 32.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 9 april 2002

betreffende de staatssteun die Italië voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van kabelbaaninstallaties in de autonome provincie Bolzano

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1191)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/521/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ⁽¹⁾, en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Ingevolge een klacht van 27 februari 1996, die op 21 mei 1996 ontvangen werd, heeft de Commissie kennis gekregen van het feit dat Italië uitvoering gegeven had aan een steunmaatregel ten gunste van kabelbaaninstallaties in de provincie Bolzano. Bij brieven van 29 juli 1996, 21 januari 1997 en 23 juni 1998 heeft Italië de Commissie nadere inlichtingen verstrekt.
- (2) Bij schrijven van 4 augustus 2000 heeft de Commissie Italië in kennis gesteld van haar besluit om de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag in te leiden ten aanzien van de betrokken steunmaatregel.
- (3) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is bekendgemaakt ⁽²⁾ en de belanghebbenden werden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel te maken.
- (4) De Commissie heeft van de belanghebbenden opmerkingen terzake ontvangen en deze voor een reactie aan Italië doorgezonden.
- (5) Bij schrijven van 12 maart 2002 hebben de Italiaanse autoriteiten toegezegd de regeling in 2006 opnieuw aan te melden.

II. GEDETAILLEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL

- (6) Op basis van een laattijdige aanmelding en een onderzoek naar steun die door directoraat-generaal Regionaal beleid was toegekend in het kader van programma 5B, heeft de Commissie bij schrijven van 4 juni 1991 (steunmaatregel NN 45/91) goedkeuring verleend voor de steunmaatregelen waarvan sprake is in *legge provinciale* nr. 2 van 21 januari 1991 van de autonome provincie Bolzano, houdende bepalingen voor de opstelling van een begrotingsontwerp voor het begrotingsjaar 1991 en voor de driejaarlijkse periode 1991-1993 (hierna „wet nr. 2/1991” te noemen). Voormelde wet maakte de toekenning mogelijk van staatssteun ten behoeve van zweefbanen en funiculaires in de provincie, met een steunintensiteit van maximaal 33 % bruto van de kosten van de individuele projecten.
- (7) De autonome provincie Bolzano heeft vervolgens een nieuwe wet goedgekeurd, wet nr. 6 van 4 maart 1996 houdende bepalingen voor de aanleg en de modernisering van kabelbaaninstallaties (hierna „wet nr. 6/1996” te noemen). Volgens de verklaringen van de provincie Bolzano bleef voormelde wet beperkt tot de verlenging van de oude regeling, waardoor het mogelijk wordt investeringssteun ten belope van 90 % toe te kennen.
- (8) Volgens artikel 1, lid 1, van wet nr. 6/1996 kan investeringssteun worden toegekend onder de vorm van niet-terugvorderbare subsidies voor:
 - a) de aanleg van nieuwe lijnen voor personenvervoer middels zweefbanen, funiculaires, rolpaden of skiliften;

⁽¹⁾ PB C 27 van 27.1.2001, blz. 37.

⁽²⁾ Zie voetnoot 1.

- b) de verbetering van de kwaliteit, de — ook gedeeltelijke — technische aanpassing, of de capaciteitsuitbreiding van de bestaande installaties;
- c) de vervanging van oude delen van bestaande installaties, en
- d) de technische verbetering en aanpassing van kaartverdeel- en kaartleesapparaten.

De maximale steunintensiteit (als percentage van de investeringsuitgaven) worden in artikel 1, lid 2, van wet nr. 6/1996 als volgt vastgesteld:

- a) 90 % voor zweefbanen met twee kabels die een pendeldienst verzekeren en van bijzonder maatschappelijk belang zijn omdat zij de verbinding tussen woonkernen verzekeren;
 - b) 45 % voor funiculaires, zweefbanen met één of twee kabels, alsmede rolpaden;
 - c) 45 % voor apparatuur bestemd voor kaartverdeel- en kaartleesapparaten;
 - d) 50 % voor individuele skiliften die een sociaal-pedagogische doelstelling vervullen en die als bijzonder nuttig gelden voor de lokale bevolking omdat zij in staat zijn tijdens de winterperiode de daar bestaande sport- en recreatieve infrastructuur in belangrijke mate integreren, en
 - e) 30 % voor de skiliften die niet onder d) vallen.
- (9) Op grond van wet nr. 6/1996 worden de in artikel 1, lid 2, onder a) tot en met c), bedoelde subsidies in gelijke tranches uitgekeerd over drie opeenvolgende begrotingsjaren. De in artikel 1, lid 2, onder d) en e), bedoelde subsidies worden uitgekeerd in één enkel begrotingsjaar.
- (10) De steunintensiteit voor de in artikel 1, lid 2, onder b) en d), bedoelde investeringen kunnen verhoogd worden met 30 procentpunten, wanneer het project van bijzonder algemeen belang is of wanneer het een verbindingssysteem vormt tussen skigebieden of tussen skigebieden en woonkernen, alsmede in gevallen waarin bijzondere technische oplossingen vereist zijn ter bescherming van het milieu.

III. OPMERKINGEN VAN DE BELANGHEBBENDEN

- (11) De Federazione internazionale di associazioni nazionali di gestori di impianti a fune (hierna „Fianet” te noemen) heeft het belang onderstreept van de kabelbaaninstallaties voor de economie in berggebieden, omdat zij bijdragen tot de ontwikkeling van de werkgelegenheid, de bescherming van het milieu en de verbetering van de economische situatie van de lokale bevolking. Volgens Fianet levert staatssteun op dit gebied geen vervalsing van de mededinging op.
- (12) Het Dachverband für Natur- und Umweltschutz in Südtirol heeft erop gewezen dat er geen objectieve criteria zijn om het bedrag vast te stellen van de toege-

stane staatssteun, en het heeft verklaard dat de argumenten om staatssteun toe te kennen van algemene aard zijn. De betrokken staatssteun oefent druk uit op de investeerders om andere kabelbaaninstallaties te bouwen die het landschap en het milieu ernstige schade toebrengen. Naast de steun die op basis van wet nr. 6/1996 wordt toegekend, zijn er andere subsidies en andere steun toegekend die de mededinging verstoren.

- (13) De Oostenrijkse autoriteiten hebben verklaard dat volgens hen de toekenning van staatssteun op dit gebied, tegen de te onderzoeken voorwaarden — ten belope van 90 % — de mededinging niet vervalst in een mate die strijdig is met het belang van de Gemeenschap. Wanneer staatssteun toegekend wordt op basis van politiek-economische criteria ten gunste van installaties die anders verliesgevend zouden zijn omdat zij gevestigd zijn in gebieden waarin een particuliere investeerder geen investeringen had gedaan, is zulks in overeenstemming met zowel het algemeen belang van de lidstaat als het gemeenschappelijk belang. In onderhavig geval tonen de Oostenrijkse autoriteiten zich bezorgd ten aanzien van de positie van de Commissie om artikel 86, lid 2, van het Verdrag niet toe te passen.
- (14) Het Verband Deutscher Seilbahnen und Schleppliften eV heeft aangevoerd dat er aanmerkelijke concurrentie bestaat op de internationale markt van de exploitanten van kabelbaaninstallaties. Voorts wijst het erop dat in een aantal Europese buurlanden een verlaagd BTW-tarief van toepassing is (50 %), terwijl in Duitsland voor kabelbaaninstallaties het volledige BTW-tarief moet worden toegepast omdat de betrokken installaties uitdrukkelijk uitgesloten zijn van het verlaagde BTW-tarief. Daarentegen worden in de communautaire richtlijn inzake overheidsopdrachten de kabelbaaninstallaties uitdrukkelijk ingesloten.
- (15) De Alpenverein Südtirol heeft verklaard dat de toekenning van staatssteun aan bouwers van kabelbaaninstallaties hen ertoe aanzet talrijke installaties te bouwen en dat zodoende het maagdelijke landschap van Alto Adige onder aanzienlijke druk komt te staan.

IV. OPMERKINGEN VAN ITALIË

- (16) In hun antwoord op de inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag hebben de autoriteiten van de provincie Bolzano verdere informatie verschaft in hun brieven van 22 januari en 24 mei 2001. Daarin verklaren zij dat:
- a) er sprake is van volledige identiteit en continuïteit tussen de in de vorige wet nr. 2/1991 bedoelde maatregelen, die door de Commissie werden onderzocht en goedgekeurd (steunmaatregel NN 45/91), en die waarvan sprake is in de nieuwe wet nr. 6/1996, die een loutere herschikking is van de bestaande provinciale regelgeving;

b) er bij kabelbaaninstallaties sprake is van transportinfrastructuur en dat het activiteiten van algemeen belang betreft, die als volgt ingedeeld kunnen worden:

categorie A: zweefbanen die transportinfrastructuur vormen welke openbaar vervoer via de weg vervangt. Dergelijke installaties zijn de enige transportmiddelen om de verbinding te verzekeren tussen woonkernen in berggebieden, en zijn dus van bijzonder maatschappelijk belang;

categorie B: zweefbanen en funiculaires bestemd voor de recreatie, die primair van lokaal belang zijn of een sociaal karakter hebben;

categorie C: zweefbanen en funiculaires die toeristische gebieden bedienen;

c) wet nr. 6/1996 het handelsverkeer niet ongunstig kan beïnvloeden;

d) de afwijking uit artikel 87, lid 3, onder c), van toepassing is omdat de bij wet nr. 6/1996 bepaalde subsidies bedoeld zijn om de investeringen door kleine en middelgrote ondernemingen (hierna „KMO's” te noemen) te steunen.

(17) De autoriteiten van de provincie Bolzano onderstrepen voorts dat de — openbare en particuliere — ondernemingen die houder zijn van concessies voor kabelbaaninstallaties in de provincie Bolzano, alle KMO's zijn in de zin van de desbetreffende communautaire definities en dat geen van hen de communautaire plafonds om van een KMO te kunnen spreken, overschrijdt.

(18) Voorts wijzen zij erop dat de commerciële installaties die gelegen zijn in toeristische gebieden, geen financiële steun ontvangen hebben op grond van wet nr. 6/1996, met uitzondering van drie installaties te Passo dello Stelvio en vier installaties in de gemeente Castelrotto, gehucht Alpe di Siusi.

V. ALGEMENE OVERWEGINGEN IN VERBAND MET KABELBAANINSTALLATIES

De vraag of sprake is van staatssteun

(19) Van staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag is sprake, wanneer steunmaatregelen in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen vervalsen of dreigen te vervalsen, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.

(20) Soms wordt betoogd dat kabelbaaninstallaties, gezien hun karakter van vervoersinfrastructuur, niet zijn onderworpen aan de regels inzake staatssteun. Dit argument kan evenwel niet zonder enig voorbehoud worden geaccepteerd. De publieke financiering van een infrastructuur die op een niet-discriminatoire manier openstaat voor alle potentiële gebruikers en wordt beheerd door de

staat, valt, zoals de Commissie reeds heeft aangegeven⁽³⁾, in de regel niet onder de toepassing van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, aangezien in dit geval geen sprake is van enige begunstiging — in de zin van artikel 87, lid 1 — van een onderneming die concurreert met andere ondernemingen. De financiering van de vervoersinfrastructuur neemt grotendeels de vorm aan van dit soort investeringen, bijvoorbeeld een openbare weg waarvoor geen tol hoeft te worden betaald.

(21) In het geval echter van de kabelbaaninstallaties hebben de exploitanten daadwerkelijke controle over de toegang tot de installaties en betalen de gebruikers in de regel voor het gebruik daarvan. Een kabelbaaninstallatie wordt doorgaans door één exploitant beheerd en het vervoer via kabelbaaninstallaties kan, minstens in beginsel, een economisch rendabele activiteit zijn die uit winst oogmerk wordt uitgeoefend door particuliere exploitanten.

(22) De vervoerexploitanten en de overige commerciële gebruikers van vervoersinfrastructuur vallen onder de definitie van ondernemingen zoals bedoeld in artikel 87, lid 1. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie over het begrip „onderneming” valt af te leiden dat de cruciale vraag erin bestaat uit te maken of de bedrijvigheden van een onderneming al dan niet economisch zijn, terwijl minder terzake doet onder welke vorm een en ander is georganiseerd. Het Gerecht van eerste aanleg heeft verklaard⁽⁴⁾ dat het beheer en de terbeschikkingstelling van installaties om een dienst te verrichten, moeten worden beschouwd als een bedrijvigheid van economische aard in de zin van artikel 87, lid 1. De particuliere of publieke instantie die een vervoersinfrastructuur beheert en niet behoort tot de administratieve structuur van de staat, moet steeds worden beschouwd als „onderneming”. Vanuit het oogpunt van de — bestaande of potentiële — concurrenten kan ieder financieel voordeel dat aan de aldus omschreven ondernemingen wordt toegekend, in beginsel resulteren in mededingingsdistorsies.

(23) Bovendien worden niet alle kabelbaaninstallaties gebruikt voor algemene mobiliteitsbehoeften, maar zijn vele bestemd voor een specifieke economische gebruikersgroep, bijvoorbeeld gebruikers van een dienst die niet op zich het vervoer is. Dit is bijvoorbeeld het geval voor kabelbaaninstallaties die primair zijn bestemd voor skiërs. Deze installaties bieden geen algemene vervoersdienst aan, maar het gaat om dienstverlening middels een installatie die functioneel is voor de beoefening van een sport.

⁽³⁾ Zie het besluit van de Commissie van 14 september 2000 betreffende steunmaatregel N 208/2000, Nederland — Subsidieregeling voor openbare inland terminals (SOIT). Zie voorts het witboek van de Commissie „Een eerlijke vergoeding voor het infrastructuurgebruik: een gefaseerde aanpak van een gemeenschappelijk kader voor het in rekening brengen van het gebruik van vervoersinfrastructuur in de EU”, COM(1998) 466 def. van 22 juli 1998, deel 5, punt 43, en de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad: „De verbetering van de kwaliteit van de dienstverlening in zeehavens: van cruciaal belang voor het vervoer in Europa”, COM(2001) 35 def. van 13 februari 2001, blz. 11.

⁽⁴⁾ Arrest van 12 december 2000 in zaak T-128/98 (Aéroports de Paris/Commissie), Jurisprudentie 2000, blz. II-3929.

Mededingingsdistorsie en beïnvloeding van het handelsverkeer tussen lidstaten

- (24) Een essentiële voorwaarde om een maatregel als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, aan te kunnen merken, is de vaststelling dat daardoor de mededinging wordt vervalst en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig wordt beïnvloed. In het geval van kabelbaaninstallaties moet bij het onderzoek naar mededingingsdistorsies en beïnvloeding van het handelsverkeer tussen lidstaten rekening worden gehouden met de ligging, bestemming en omvang van de installaties.
- (25) De kabelbaaninstallaties bieden een dienst aan die uitsluitend voor één bepaalde locatie is bestemd. Deze dienst kan elders niet worden verricht. Deze vaststelling schakelt evenwel niet het risico uit dat de handel tussen lidstaten wordt beïnvloed. Er kunnen immers exploitanten zijn die internationaal actief zijn, en financiering door de staat kan de begunstigde onderneming voordelen opleveren dan wel andere — eventueel buitenlandse — exploitanten ontmoedigen om ter plaatse een alternatieve dienst aan te bieden. De financiering door de staat kan bijdragen tot het aantrekken van andere dan lokale gebruikers — bijvoorbeeld skiërs uit hetzelfde of een ander land — die zodoende worden afgeleid van andere bestemmingen welke zijn uitgerust met kabelbaaninstallaties, met inbegrip van die in andere lidstaten.
- (26) Bij de beoordeling van deze elementen dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de kabelbaaninstallaties bestemd voor sportactiviteiten en die welke zijn bestemd om te voldoen aan algemene vervoersbehoeften van de bevolking.

Installaties voor sportactiviteiten

- (27) Wat de installaties voor sportactiviteiten betreft, kan het aantal, de prijs en de kwaliteit ervan een invloed hebben op de keuze van gebruikers die anders kunnen kiezen voor andere installaties in andere lidstaten. In tegenstelling tot andere elementen die weliswaar een invloed hebben op de keuze van deze gebruikers — waaronder het klimaat, het landschap, de toegankelijkheid, de kwaliteit van de restauratie enz. —, hebben de kabelbaaninstallaties op analoge wijze invloed op alle gebruikers en lenen zij zich gemakkelijk tot een vergelijking tussen diverse wintersportlocaties. De skipassen vertegenwoordigen een belangrijk deel van de totale kosten van een wintersportvakantie en zijn vaak een onderdeel van de pakketreis die door internationale touroperators wordt verkocht. Zodoende heeft de financiering van kabelbaaninstallaties in wintersportlocaties een impact op de levering van diensten voor de wintersport, die een internationale commerciële activiteit vormt welke wordt gekenmerkt door een intensief intracommunautair handelsverkeer en een scherpe concurrentie.
- (28) Bovendien zijn er voorbeelden van ondernemingen die installaties exploiteren op locaties in andere lidstaten. De publieke financiering levert dus voordelen op die zouden kunnen worden gebruikt op een markt waar er sprake is van een grensoverschrijdende concurrentie, ook aan de aanbodzijde van deze dienst.
- (29) In ieder geval kan worden gesteld dat de installaties voor sportactiviteiten in locaties met weinig uitrusting voor het beoefenen van de wintersport en met beperkte

toeristische capaciteit, doorgaans voor een louter lokale gebruikersgroep zijn bestemd en niet in staat zijn gebruikers aan te trekken die beschikken over alternatieven in de vorm van installaties in andere lidstaten. In dergelijke gevallen zal er geen sprake zijn van enige mededingingsdistorsie, noch zal er aan de vraagzijde beïnvloeding van het handelsverkeer plaatsvinden. Toch moet, wat de aanbodzijde betreft, worden nagegaan of de begunstigten uitsluitend op lokaal niveau actief zijn en of de financiering door de staat ten behoeve van die bedrijvigheden, schadelijk is voor of ontradend werkt ten aanzien van exploitanten uit andere lidstaten wat betreft het ter plaatse aanbieden van andere installaties voor sport of recreatie. Deze laatste omstandigheid lijkt enigszins hypothetisch in de gevallen waarin er een beperkt aantal lokale gebruikers is: de dienst zou niet economisch rendabel zijn en de financiering door de staat zou het enige middel kunnen zijn om deze dienst aan te kunnen bieden.

- (30) Bijgevolg vervalst de bijdrage van de staat ten gunste van voor sportactiviteiten in toeristische locaties bestemde kabelbaaninstallaties in de regel de mededinging en beïnvloedt zij het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig. Toch dient te worden toegegeven dat er gevallen bestaan van installaties met een louter lokale gebruikersgroep, waarvan de publieke financiering de concurrentie niet zou vervalsen, noch het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig zou beïnvloeden — en dus ook geen staatssteun zou vormen in de zin van artikel 87, lid 1.

Kabelbaaninstallaties bestemd om te voldoen aan algemene vervoersbehoeften

- (31) De kabelbaaninstallaties die primair zijn bestemd om te voldoen aan de algemene vervoersbehoeften van de bevolking, hebben in de regel geen invloed op de keuze van gebruikers die als alternatief bestemmingen in andere lidstaten zouden kunnen hebben. Toch kan staatssteun een voordeel opleveren voor een exploitant die op internationaal niveau actief is, of een ongunstig effect hebben op het — reële of potentiële — plaatselijke aanbod van alternatieve transportmiddelen door een exploitant uit een andere lidstaat. In sommige gevallen kan de begunstigde alleen op lokaal niveau actief zijn en kan een alternatieve vervoersactiviteit economisch of technisch niet haalbaar zijn: in dat geval zou de maatregel de mededinging niet vervalsen, noch zou hij het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig beïnvloeden. In andere gevallen zijn de vervoersactiviteiten — met kabelbaaninstallaties of andere middelen — technisch of economisch wel haalbaar en geschikt om commerciële exploitanten aan te trekken die een economische activiteit in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag uitoefenen. Gezien de voortschrijdende liberalisatie van de transportsector mag de mogelijkheid niet worden uitgesloten dat dit vervoer wordt aangeboden door exploitanten uit andere lidstaten. In dat laatste geval zouden de maatregelen de mededinging vervalsen of dreigen te vervalsen en zou het intracommunautaire handelsverkeer er ongunstig door worden beïnvloed — en zou het dus gaan om steun in de zin van artikel 87, lid 1.

(32) Concluderend, algemeen genomen kan gelden dat een installatie bestemd voor een activiteit waarmee niet-lokale gebruikers kunnen worden aangetrokken, het intracommunautaire handelsverkeer beïnvloedt. Toch kan dit niet het geval zijn bij voor sport bestemde installaties in slecht bediende locaties en met beperkte toeristische capaciteit. Daarentegen zullen installaties die primair zijn bestemd om te voldoen aan de algemene mobiliteitsbehoeften van de bevolking, het intracommunautaire handelsverkeer alleen beïnvloeden wanneer er grensoverschrijdende concurrentie speelt bij het aanbieden van de vervoersdienst.

Indelingscriteria

(33) Bij het indelen in categorieën van deze installaties zou in de regel rekening moeten worden gehouden met de volgende elementen:

- a) de locatie van de installaties (in een stedelijke omgeving of als verbinding tussen woonkernen);
- b) de periode dat de installatie in bedrijf is (tijdens het toeristische seizoen of gedurende heel het jaar; overdag of langer);
- c) de kenmerken van het — hoofdzakelijk lokale — gebruik (aantal dagskipassen ten opzichte van het aantal weekskipassen);
- d) het aantal en de capaciteit van de installaties ten opzichte van het aantal lokale gebruikers, en
- e) de aanwezigheid in de zone van andere voor het toerisme bestemde installaties.

(34) In een steunregeling die is bestemd voor een specifiek type installaties of waarbij voordelen worden toegekend die variëren naar gelang van de verschillende soorten installaties, zouden objectieve criteria moeten worden vastgelegd op basis waarvan de categorieën begunstigden kunnen worden vastgesteld.

Verenigbaarheid van steunmaatregelen ten gunste van kabelbaaninstallaties

(35) Telkens wanneer kabelbaaninstallaties staatsmiddelen ontvangen⁽⁵⁾, waardoor de mededinging wordt vervalst en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig wordt beïnvloed, valt deze financiering onder de toepassing van de Verdragsbepalingen inzake staatssteun. De steun dient te worden aangemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag en Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Het spreekt voor zich dat, wanneer de installaties een algemene maatregel genieten, de vereisten ontbreken om te spreken van staatssteun, aangezien er geen sprake is van selectiviteit.

⁽⁶⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

(36) Dit geldt ook voor de installaties die door publieke lichamen worden gebouwd of geëxploiteerd, in welk geval het algemene beginsel van toepassing blijft op grond waarvan de financiering door de staat moet worden toegekend conform het beginsel van een particuliere investeerder handelend in een markteconomie. Met andere woorden, de staatsmiddelen die ruimer zijn dan of tegen betere voorwaarden ter beschikking worden gesteld dan een particuliere investeerder in een vergelijkbare situatie had gedaan, vormen staatssteun die overeenkomstig artikel 88, lid 3, moet worden aangemeld. Dit geldt voor alle vormen van economisch optreden, met inbegrip van kapitaalinjecties, leningen en garanties.

(37) Zodra is komen vast te staan dat er sprake is van staatssteun, dient te worden onderzocht of de betrokken steun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt op grond van een van de afwijkingen uit artikel 87, leden 2 en 3, van het Verdrag. Deze overwegingen staan niet in de weg aan de toepassing van Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de-minimissteun⁽⁷⁾.

(38) In de transportsector moet een specifieke benadering worden gevolgd ten aanzien van staatssteun, omdat de staat moet optreden om vervoersdiensten te verzekeren die voldoen aan sociale en milieueisen. In artikel 73 van het Verdrag is voorzien in een afwijking om aan die vereisten te voldoen.

(39) Ten slotte kan, overeenkomstig artikel 86, lid 2, van het Verdrag, de toepassing van de concurrentieregels op ondernemingen die belast zijn met het beheer van diensten van algemeen economisch belang, worden uitgesloten wanneer zulks, rechtens of in feite, de hun toevertrouwde bijzondere taak verhindert.

Artikel 87

(40) Is het helder dat de voorwaarden voor de toepassing van de afwijkingsbepalingen uit artikel 87, lid 2, onder b) („steunmaatregelen tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen”) en onder c) („steunmaatregelen aan de economie van bepaalde streken van de Bondsrepubliek Duitsland die nadeel ondervinden van de deling van Duitsland”), van geval tot geval moeten worden beoordeeld, dan lijkt de afwijking uit artikel 87, lid 2, onder a) („steunmaatregelen van sociale aard aan individuele verbruikers”), in het geval van voor exploitanten van kabelbaaninstallaties bestemde steun niet relevant te zijn.

⁽⁷⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

(41) Onder normale omstandigheden zou de toepassing van artikel 87, lid 3, onder d), van het Verdrag („steunmaatregelen om de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen”) zijn uitgesloten voor kabelbaaninstallaties, terwijl de relevantie van artikel 87, lid 3, onder a) („steunmaatregelen ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst”), en van artikel 87, lid 3, onder b) („steunmaatregelen om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen of een ernstige verstoring in de economie van een lidstaat op te heffen”), van geval tot geval moeten worden bezien. Deze beoordeling mag niet zijn losgekoppeld van de regels die gelden voor alle economische bedrijvigheden.

(42) Volgens artikel 87, lid 3, onder c), kan staatssteun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden aangemerkt, indien deze „de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën” vergemakkelijkt, „mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad”. In het verleden werd, gezien de geringe mobiliteit van skiërs, geacht te zijn voldaan aan deze vereisten voor een afwijking. Thans geldt evenwel dat de levering van diensten voor de wintersport een zodanig niveau van economische ontwikkeling en grensoverschrijdende concurrentie heeft bereikt, dat een algemene afwijking van de regels voor economische bedrijvigheden niet langer valt te rechtvaardigen; zie in dit verband evenwel de opmerkingen in de overwegingen 50 tot en met 55.

(43) De steun voor kabelbaaninstallaties zou, naar gelang van het specifieke geval, verenigbaar kunnen worden verklaard op grond van bijvoorbeeld de regels inzake regionale investeringssteun, KMO-steun of herstructureeringssteun ten behoeve van het herstel van de financieel-economische levensvatbaarheid van een onderneming⁽⁸⁾. Algemeen gezien kan men echter niet oordelen dat de steun „de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet zodanig verandert dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad”, aangezien hij ten gevolge zou hebben dat het concurrentievermogen van de begunstigden wordt verbeterd in een sector die wordt gekenmerkt door een scherpe internationale concurrentie.

Artikel 73

(44) Anders dan in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag houdt het begrip „coördinatie van het vervoer” in artikel 73 van het Verdrag meer in dan het louter bevorderen

van de ontwikkeling van een bedrijfstak. Hier gaat het immers om een bepaalde vorm van planning door de staat. Op een geliberaliseerde markt kan de coördinatie door de markt zelf tot stand komen, indien de marktwerking tenminste niet door bepaalde vormen van marktfalen wordt verstoord. Zodoende houdt het concept van steunmaatregelen die beantwoorden aan de behoeften van de coördinatie van het vervoer, verband met de behoefte aan staatsbemoediging die wordt ingegeven door het ontbreken van concurrerende markten of door vormen van marktfalen.

(45) Wil steun voldoen aan de behoeften van de coördinatie van het vervoer zoals bedoeld in artikel 73 van het Verdrag⁽⁹⁾, dan moet volgens vaste praktijk van de Commissie zijn voldaan aan de volgende drie vereisten:

- a) de bijdrage van de staat in de totale financiering van het project is nodig om de uitvoering van het betrokken project of de betrokken activiteit mogelijk te maken in het gemeenschappelijk belang;
- b) de steun wordt op niet-discriminerende voorwaarden verleend, en
- c) de steun leidt niet tot een zodanige verstoring van de mededinging dat dit strijdig is met het gemeenschappelijk belang.

Artikel 86, lid 2

(46) Is het zo dat, wanneer de financiering van voor algemeen vervoer bestemde kabelbaaninstallaties staatssteun vormt, deze in de regel moet worden getoetst aan artikel 73, dan kan de vraag gesteld worden of de afwijking uit artikel 86, lid 2, kan worden toegepast op installaties van een ander type.

(47) Algemeen genomen wordt met de kabelbaaninstallaties voor een sportactiviteit geen dienst van algemeen belang geleverd en kan de financiering ervan niet worden gerechtvaardigd op grond van artikel 86, lid 2, van het Verdrag. Zij voldoen niet aan de algemene en fundamentele behoeften van de bevolking, maar zijn bestemd om winst te genereren middels de wintersport. Het reële prijspeil van de tarieven die de gebruikers betalen, toont aan dat deze dienst geen essentieel goed is.

(48) Natuurlijk staat het in beginsel aan de lidstaten een omschrijving te geven van wat zij als diensten van algemeen economisch belang beschouwen. Toch kan het begrip „diensten van algemeen economisch belang” niet worden uitgebreid tot diensten die een zuiver commercieel karakter hebben en niet voldoen aan de algemene en fundamentele behoeften van de bevolking ten aanzien van diensten die gelden als een essentieel onderdeel van het dagelijkse leven.

⁽⁸⁾ Zie Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 33), de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureeringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2) en de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9).

⁽⁹⁾ Zie COM(2000) 5 def. van 26 juli 2000 — Voorstel, ingediend door de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende steunverlening voor de coördinatie van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren.

(49) Deze overwegingen worden niet ontkracht door de vaststelling dat de bouw en de exploitatie van kabelbaaninstallaties zijn onderworpen aan een concessie, hetgeen de onderneming verplicht de installatie doeltreffend te exploiteren en alle gebruikers tegen gangbare prijzen te vervoeren. Het is courante praktijk dat een bepaald aantal beroepen en bedrijvigheden is onderworpen aan een bijzondere toestemming en aan bepaalde vereisten. In dit opzicht verschilt de situatie van de exploitanten van kabelbaaninstallaties niet wezenlijk van die van ondernemingen uit andere sectoren en betekent zulks niet dat zij moeten worden onderzocht op grond van artikel 86, lid 2.

Overgangperiode

(50) De Commissie is van oordeel dat de staatssteun ten gunste van kabelbaaninstallaties een belangrijke rol kan spelen bij het ondersteunen van een evenwichtige economische ontwikkeling van het grondgebied. Met name wat de berggebieden betreft, heeft staatssteun in het verleden de ontwikkeling mogelijk gemaakt van een van de weinige lokale economische bedrijvigheden welke in die gebieden mogelijk zijn, met positieve effecten voor de werkgelegenheid en — bij nader toezien — voor de lokale verbondenheid van de bevolking en voor de milieu- en landschapsbescherming.

(51) Toch is de levering van diensten ten behoeve van de wintersport steeds meer het voorwerp geworden van een toenemende grensoverschrijdende concurrentie. De toegenomen concurrentie verandert de aard van de problemen en doet de mededingingsdistorsies toenemen die worden veroorzaakt door de aanwezigheid van steun in de sector van de kabelbaaninstallaties. Nu deze sector vrijwel is volgroeid, houdt zulks een groter risico in op wilde concurrentie tussen de verschillende regio's van de Gemeenschap. Om deze redenen lijkt het noodzakelijk dat voor de toekomst het beleid van de Commissie ten aanzien van deze sector duidelijker wordt omschreven, in striktere zin wordt geïnterpreteerd en eenvormiger wordt toegepast.

(52) De Commissie erkent dat de ondernemingen in deze sector in het verleden volop diverse vormen van economische steun hebben ontvangen die hun door nationale, regionale en lokale autoriteiten was toegekend. Een aantal van deze maatregelen werd aangemerkt als steun die verenigbaar is op grond van artikel 87, lid 3, onder c). Een aanpassing van het beleid, waarbij striktere beperkingen worden vastgesteld inzake verenigbaarheid, zou waarschijnlijk resulteren in een aanpassing van de prijzen van de diverse diensten die wintersporters worden aangeboden, met eventuele prijsverhogingen voor het gebruik van kabelbaaninstallaties, teneinde de

daling van de subsidies te compenseren. Een dergelijke aanpassing mag niet te bruusk verlopen en een geleidelijke toepassing van de vigerende regels is noodzakelijk.

(53) Bijgevolg stelt de Commissie een overgangperiode van vijf jaar vast — van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2006 — gedurende welke tijdelijk hogere steunintensiteiten zijn toegestaan voor staatssteun ten behoeve van de sector van de kabelbaaninstallaties. Het onderzoek van de steun die vóór genoemde periode is toegekend, zal van geval tot geval gebeuren, zonder rekening te houden met de a priori vastgestelde plafonds inzake verenigbaarheid.

(54) Tijdens deze overgangperiode zal de Commissie zich bij haar onderzoek van de steunvoornemens ten behoeve van de sector van de kabelbaaninstallaties baseren op de algemene bepalingen zoals die onder meer zijn te vinden in de verordening van de Commissie betreffende KMO-steun, in de communautaire kaderregeling inzake reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, en tenslotte in de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen⁽¹⁰⁾. In ieder geval zal zij een tijdelijke verhoging toestaan van de op basis van de bestaande regelgeving gerechtvaardigde steunintensiteit, en wel berekend als volgt:

- a) een verhoging met 25 procentpunten voor steun toegekend in 2002;
- b) een verhoging met 20 procentpunten voor steun toegekend in 2003;
- c) een verhoging met 15 procentpunten voor steun toegekend in 2004;
- d) een verhoging met 10 procentpunten voor steun toegekend in 2005, en
- e) een verhoging met 5 procentpunten voor steun toegekend in 2006⁽¹¹⁾.

Vanaf 2007 zullen steunmaatregelen die niet in aanmerking komen voor één van de afwijkingen uit het Verdrag en uit de diverse verordeningen, richtsnoeren en kaderregelingen, onverenigbaar worden verklaard. Dit doet geen afbreuk aan de analyse uit de overwegingen 19 tot en met 34, en met name uit overweging 29.

(55) Op basis van de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, lijken de opgegeven cijfers, gekozen als een tijdelijke verhoging van de steunplafonds, alsmede de overgangperiode waarvan de looptijd op vijf jaar is vastgesteld, te voldoen aan de behoefte om, enerzijds, aan de diverse gebieden voldoende tijd te gunnen om hun voordeel te doen bij de tijdelijke bepalingen en aan de begunstigden om zich aan te passen aan de nieuwe benadering en, anderzijds, de behandeling van deze sector binnen een redelijke termijn af te stemmen op die van andere economische bedrijvigheden.

⁽¹⁰⁾ Zie voetnoot 8.

⁽¹¹⁾ De steun die in diverse tranches aan de begunstigde wordt uitgekeerd, zal in zijn geheel worden beoordeeld, rekening houdend met de intensiteit die kan worden geaccepteerd op het tijdstip dat de steun wordt toegekend. Ingeval in de steunregelingen is voorzien in steun die op diverse tijdstippen wordt uitgekeerd, wordt rekening gehouden met de steunintensiteit op het tijdstip dat de steun wordt toegekend. Een en ander betekent dat wanneer met dezelfde steunregeling steun wordt toegekend in 2003 en in 2004, de toegestane steunintensiteit, mutatis mutandis, 5 procentpunten lager zal liggen voor de steun die in 2004 wordt uitgekeerd.

Aanverwante bedrijvigheden

- (56) Wanneer de betrokken kabelbaaninstallatie primair is bestemd voor skiërs, kunnen de bedrijvigheden van de exploitanten worden beschreven als het verrichten van de dienst van de basisinfrastructuur voor het skiën. Het is niet ongebruikelijk dat de betrokken onderneming ook andere, daaraan rechtstreeks verwante diensten aanbiedt, die evenzeer onmisbaar zijn voor het skiën, zoals het onderhoud van de skipistes of de levering van kunst-sneeuw. Bijgevolg kan de investering die op basis van de supra beschreven voorwaarden voor steun in aanmerking komt, bijvoorbeeld de verwerving omvatten van sneeuwkanonnen of van sneeuwpijsteruimers en -aanstampers, alsmede de initiële kosten voor de aanleg van pistes. Toch kan de investering die niet functioneel is voor de levering van de dienst bestaande uit de basisinfrastructuur — bijvoorbeeld de investeringen voor de verhuring van skimateriaal of voor installaties bestemd voor skischolen — niet voor steun in aanmerking komen op basis van voormelde voorwaarden.

VI. VERGELIJKING MET DE MAATREGELEN INGESTELD BIJ WET Nr. 2/1991

- (57) In wet nr. 6/1996 wordt voorzien in de toekenning van steun aan kabelbaaninstallaties in de autonome provincie Bolzano ten belope van 90 % van de investeringskosten. Met deze wet wordt voorgaande *legge provinciale* nr. 2/1991 gewijzigd, waarin voorzien was in de toekenning van steun tot een maximumintensiteit van 33 % van de projectkosten.
- (58) Men dient voor ogen te houden dat de maatregelen zoals bedoeld in wet nr. 2/1991, aangemeld bij de Commissie en door haar goedgekeurd bij schrijven van 4 juni 1991, bestonden, zoals in artikel 1, lid 1, van voormelde wet bepaald, in de toekenning van steun met de volgende maximumintensiteit:
- 33 % voor zweefbanen met twee kabels die van bijzonder sociaal belang zijn omdat zij de verbinding verzekeren tussen woonkernen;
 - 15 % voor funiculaires, zweefbanen met één of twee kabels, alsmede met apparatuur voor het verdelen en aflezen van vervoersbewijzen;
 - eenmalige bijdragen tot 30 % voor de bouw en de kwaliteitsverbetering van skiliften;
 - een subsidie ten belope van maximaal 200 miljoen ITL voor het herstel van funiculaires.

De provincie Bolzano wijst op de identiteit en continuïteit tussen de oude wet nr. 2/1991, door de Commissie onderzocht en goedgekeurd (als steunmaatregel NN 45/91), en de nieuwe wet nr. 6/1996 die — volgens hen — eenvoudigweg de herschikking is van de bestaande provinciale regelgeving. De Commissie kan het niet eens zijn met dit standpunt. Uit de vergelijking tussen de beide steunregelingen blijkt duidelijk dat de nieuwe wet een aanzienlijke wijziging inhoudt ten opzichte van de voorgaande, doordat investeringssteun tot 90 % mogelijk gemaakt wordt, terwijl in de voorgaande regeling voorzien werd in een steunintensiteit tot 33 % van de

projectkosten. Bovendien zijn er bepaalde aspecten in de nieuwe wet die volledig nieuw zijn. Zo wordt bijvoorbeeld in artikel 1, lid 2, onder d), van wet nr. 6/1996 voorzien in subsidies tot 50 % voor individuele skiliften die van sociaal-educatief belang zijn, terwijl wet nr. 2/1991 geen verwijzing bevat naar dit specifieke soort installaties. De Commissie concludeert dan ook dat wet nr. 6/1996 zonder enige twijfel een nieuwe steunregeling is. In ieder geval had — gelet op het feit dat de beschikking van 4 juni 1991 waarbij de Commissie goedkeuring verleende voor de maatregelen zoals bedoeld in wet nr. 2/1991, enkel geldt voor de periode van 1990 tot 1993 — de nieuwe wet nr. 6/1996 in ieder geval bij de Commissie aangemeld moeten worden.

VII. BEOORDELING VAN DE MAATREGELEN INGESTELD BIJ LEGGE PROVINCIALE Nr. 6/1996

- (59) Bij schrijven van 24 mei 2001 hebben de autoriteiten van de autonome provincie Bolzano een lijst meegedeeld van de 77 installaties in de provincie die de betrokken maatregelen reeds genoten hadden. Voorts hebben zij een indeling meegedeeld van die installaties, opgesplitst in drie categorieën, namelijk transportinstallaties, installaties voor louter lokaal gebruik, en toeristische installaties. Het gaat meer bepaald om twaalf zweefbanen die transportinfrastructuur vormen ter vervanging van openbaar vervoer via de weg (categorie A), 56 funiculaires bestemd voor recreatieve activiteiten van primair lokaal belang (categorie B), en negen funiculaires ten behoeve van zones van toeristisch belang (categorie C). Al deze ondernemingen zijn kleine ondernemingen in de zin van Verordening (EG) nr. 70/2001. In ieder geval werd deze indeling achteraf — bij wijze van voorbeeld — doorgevoerd, terwijl in wet nr. 6/1996 geen enkel onderscheid gemaakt wordt tussen de verschillende categorieën installaties.
- (60) Wat de toekomstige toepassing van de regeling betreft, is de Commissie van oordeel dat deze verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt tot 2007, op voorwaarde dat zij in overeenstemming is met de aanwijzingen gegeven in de onderhavige beschikking, met name in deel V, overwegingen 33, 34 en 54. Bovendien neemt de Commissie nota van de toezegging dat de regeling in 2006 opnieuw aangemeld zal worden.
- (61) Toch dient de Commissie ook een beoordeling te maken van de toepassing van de regeling op de in overweging 59 genoemde 77 individuele ondernemingen die steun ontvingen. Op dat punt is zij van oordeel dat de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte inlichtingen toereikend zijn om de Commissie in staat te stellen haar goedkeuring te hechten aan de indeling van de installaties in de voormelde drie categorieën. Bijgevolg varieert, wat betreft zowel de vraag of er sprake is van steun als de vraag naar de verenigbaarheid van die steun met het Verdrag, de beoordeling door de Commissie van de staatssteun ten gunste van de genoemde installaties naar gelang van de aard van de begunstigden, zoals aangegeven in de overwegingen die in deel V van de onderhavige beschikking zijn geformuleerd.

(62) De maatregelen worden gefinancierd uit de staatsbegroting, of uit staatsmiddelen. Zij vormen een economisch voordeel voor de begunstigde, die zodoende wordt vrijgesteld van een deel van de uitgaven voor de investeringen die voor zijn bedrijvigheden noodzakelijk zijn.

(63) Wat betreft de mededingingsdistorsie en de beïnvloeding van het intracommunautaire handelsverkeer, geldt dat kabelbaaninstallaties die zijn bestemd om te voldoen aan de algemene mobiliteitsbehoeften van de bevolking, functioneren in een sector die wordt gekenmerkt door grensoverschrijdend handelsverkeer. Bij de begunstigten die de Italiaanse autoriteiten noemden in de categorie vervoersinstallaties, zijn er enkele die zijn gelegen in zones waar alternatieve transportmiddelen niet alleen technisch en economisch haalbaar zijn, maar die ook zouden kunnen worden geëxploiteerd door commerciële exploitanten uit andere lidstaten. Bijgevolg geldt dan ook dat staatssteun voor installaties uit de categorie vervoersinstallaties de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen en het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig beïnvloedt.

(64) Analoog daarmee geldt dat de staatssteun ten gunste van kabelbaaninstallaties in toeristische locaties, waarmee gebruikers kunnen worden aangetrokken die in buitenlandse bestemmingen over een alternatief beschikken, de mededinging vervalst en het handelverkeer tussen lidstaten beïnvloedt.

(65) Ten slotte zijn de installaties die worden omschreven als installaties voor zuiver lokaal sportief gebruik, gevestigd in zones met schaarse of onbestaande toeristische capaciteit en een beperkte infrastructuur die kan dienen voor het beoefenen van de wintersport. De gebruikers zouden primair bestaan uit de lokale bevolking en in de regel niet beschikken over alternatieven in de vorm van bestemmingen in andere lidstaten. Gezien het beperkte aantal gebruikers zou de dienst niet kunnen worden aangeboden zonder staatssteun. Bijgevolg kan in dit laatste geval worden geconcludeerd dat financiering door de staat de mededinging niet vervalst en het intracommunautaire handelsverkeer niet ongunstig beïnvloedt — en dus geen staatssteun vormt in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag.

(66) Op grond van de voorgaande overwegingen vat de Commissie haar onderzoek aan van de verenigbaarheid van de steun die werd toegekend op grond van wet nr. 6/1996 in het geval van de twaalf kabelbaaninstallaties bestemd om te voldoen aan algemene mobiliteitsbehoeften van de bevolking (door de autoriteiten van de provincie Bolzano ingedeeld in categorie A) en de negen sportinstallaties bestemd voor de beoefening van de wintersport in toeristische locaties (door de autoriteiten van de provincie Bolzano ingedeeld in categorie C). Op grond van de door Italië meegeleverde inlichtingen beschouwt de Commissie de staatssteun ten gunste van

56 installaties die zijn omschreven als bestemd voor lokaal gebruik (categorie B), niet als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag.

Kabelbaaninstallaties voor algemeen vervoer (categorie A)

(67) Volgens de informatie van de Italiaanse autoriteiten wordt met de kabelbaaninstallaties uit categorie A uitsluitend de verbinding tussen woonkernen verzorgd. Sommige van deze installaties vormen het enige transportmiddel om de verbinding te verzekeren tussen woonkernen in berggebieden met andere woonkernen uit de provincie; hun sociale en infrastructurele functie is dan ook helder.

(68) Algemeen erkend is dat de financiering van een vervoersinstallatie die — om economische of technische redenen — geen geldig alternatief heeft, de mededinging niet vervalst en dus geen staatssteun vormt in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag. De Commissie is evenwel van oordeel dat door wet nr. 6/1996 ook financiële middelen worden verstrekt aan installaties waarvoor er, minstens als alternatief, ook andere transportmiddelen zouden kunnen bestaan. Om die redenen (zie overweging 63) moeten zij onderzocht worden op hun verenigbaarheid met het Verdrag.

(69) In het geval van kabelbaaninstallaties die primair zijn bestemd om te voldoen aan algemene vervoersbehoeften van de bevolking, is de Commissie evenwel van oordeel dat staatssteun als noodzakelijk kan worden beschouwd, aangezien het weinig waarschijnlijk is dat de marktkrachten, op louter commerciële basis, de nodige investeringen zouden uitvoeren. Bijgevolg dient de steun aan de sector te worden getoetst aan artikel 73 van het Verdrag.

(70) De ontwikkeling van activiteiten waarmee verkeer van het wegvervoer kan worden afgeleid naar andere vervoersmiddelen, wordt beschouwd als zijnde in het belang van de Gemeenschap en de bedragen die worden toegekend, zijn noodzakelijk om de verwezenlijking van het project mogelijk te maken. Bovendien geldt dat de toekenning van steun aan die installaties de mededinging niet verstoort in een mate die strijdig is met het gemeenschappelijk belang.

(71) Bijgevolg concludeert de Commissie, op basis van de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte inlichtingen, dat voldaan is aan de voorwaarden om de afwijking uit artikel 73 van het Verdrag toe te staan, zodat de steun aan de exploitanten van de twaalf kabelbaaninstallaties uit categorie A als verenigbaar kan worden aangemerkt met de Verdragsregels inzake staatssteun. Bovendien neemt de Commissie nota van de toezegging dat de regeling in 2006 opnieuw aangemeld zal worden.

Kabelbaaninstallaties voor sportactiviteiten (categorie C)

- (72) Volgens de informatie van de Italiaanse autoriteiten omvat de derde categorie (categorie C) alle kabelbaaninstallaties die voor sportactiviteiten bestemd zijn en geëxploiteerd worden in toeristische locaties. Zoals aangegeven in overweging 64, valt de financiering ervan onder de toepassing van de Verdragsregels inzake staatssteun. Bijgevolg moet, met het oog op de beoordeling van de verenigbaarheid van deze steun met de gemeenschappelijke markt, onderzocht worden of zij in aanmerking kunnen komen voor een van de afwijkingen uit artikel 87, leden 2 en 3, van het Verdrag.
- (73) De subsidies die op basis van de in wet nr. 6/1996 vastgestelde maatregelen worden toegekend, zijn geen steunmaatregelen van sociale aard en worden niet toegekend aan individuele verbruikers, noch zijn zij bedoeld tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen. Evenmin gaat het om steun die wordt toegekend aan de economie van bepaalde streken van de Bondsrepubliek Duitsland die nadeel ondervinden van de deling van Duitsland. Bijgevolg is artikel 87, lid 2, niet van toepassing.
- (74) Op de betrokken steunmaatregelen kan ook artikel 87, lid 3, onder a) en b), niet worden toegepast, omdat de steunmaatregelen niet zijn bestemd ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst, en evenmin is de steun bestemd voor de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang.
- (75) Wat betreft de verenigbaarheid van de maatregel op grond van artikel 87, lid 3, onder c), in verband met de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid, zijn de voorwaarden niet aanwezig voor de toepassing van de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden⁽¹²⁾. De steunmaatregelen werden niet afzonderlijk bij de Commissie aangemeld, noch werd er enig herstructureringsplan ingediend. De installaties waarvoor steun wordt verleend, verkeren niet noodzakelijkerwijs in moeilijkheden, noch is de steun bestemd voor het herstel van de levensvatbaarheid van de ondernemingen op de lange termijn. Volgens voormelde richtsnoeren moeten er maatregelen worden genomen om eventuele ongunstige effecten van de steun voor de concurrenten zoveel mogelijk te compenseren. In wet nr. 6/1996 is evenwel niet voorzien in de goedkeuring van dergelijke maatregelen.
- (76) De Italiaanse autoriteiten onderstrepen evenwel dat alle begunstigden uit deze categorie kleine ondernemingen zijn die aanspraak maken op steun ter hoogte van de intensiteit zoals die is vastgesteld in de verordening van de Commissie betreffende KMO-steun⁽¹³⁾. Dit komt,
- volgens artikel 2, onder c) en d), van voormelde verordening, neer op een brutosteunintensiteit van 15 % voor investeringen in materiële en immateriële activa.
- (77) Voegt men het aldus bepaalde percentage van 15 % bij de tijdelijke verhoging van de steunintensiteit zoals bepaald in overweging 54 — ten belope van 25 procentpunten in 2002 — dan zou de toegestane brutosteunintensiteit uitkomen op 40 %. Volgens de Commissie kan deze intensiteit worden toegestaan, zelfs voor de steun die vóór 2002 werd toegekend.
- (78) Aangezien volgens de inlichtingen van de Italiaanse autoriteiten het maximumbedrag dat voor installaties uit categorie C werd toegekend, 30 % bedroeg — en dus onder de toegestane maxima lag —, concludeert de Commissie, op basis van die informatie, dat de steun die werd toegekend aan exploitanten van kabelbaaninstallaties voor sportactiviteiten in toeristische gebieden, verenigbaar is met de Verdragsregels inzake staatssteun. Bovendien neemt de Commissie nota van de toezegging om de regeling in 2006 opnieuw aan te melden.

VIII. CONCLUSIE

- (79) De Commissie merkt bijgevolg op dat, op basis van de gemaakte overwegingen en de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte inlichtingen, de maatregelen die op grond van wet nr. 6/1996 reeds werden toegekend aan 77 exploitanten van kabelbaaninstallaties:
- a) geen staatssteun vormen gezien het lokale karakter ervan, voorzover de regeling ook van toepassing is op installaties uit categorie B zoals omschreven in overweging 65;
 - b) staatssteun vormen die op grond van artikel 73 van het Verdrag verenigbaar is, voorzover de regeling van toepassing is op installaties uit categorie A zoals omschreven in overweging 63;
 - c) staatssteun vormen die verenigbaar is op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag voorzover de regeling van toepassing is op installaties uit categorie C zoals omschreven in overweging 64.
- (80) Wat betreft de toepassing van de regeling in de toekomst, is de Commissie van oordeel dat:
- a) de regeling geen staatssteun vormt wanneer zij wordt toegepast op installaties uit categorie B zoals omschreven in overweging 65;
 - b) de regeling staatssteun vormt die verenigbaar is op grond van artikel 73 van het Verdrag wanneer zij wordt toegepast op installaties uit categorie A zoals omschreven in overweging 63;
 - c) de regeling staatssteun vormt die verenigbaar is op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag wanneer zij wordt toegepast op installaties uit categorie C zoals omschreven in overweging 64.

⁽¹²⁾ Zie voetnoot 7.

⁽¹³⁾ Zie voetnoot 8.

Het voorgaande is van toepassing tot 2007, in overeenstemming met de overwegingen die in de onderhavige beschikking gemaakt werden, met name in deel V, overwegingen 33, 34 en 54. De Commissie neemt ook nota van de toezegging om de regeling in 2006 opnieuw aan te melden.

- (81) Een en ander laat de toepassing onverlet van alle relevante communautaire bepalingen terzake, met name van Richtlijn 2000/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende kabelbaaninstallaties voor personenvervoer ⁽¹⁴⁾,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunmaatregelen die Italië ten uitvoer gelegd heeft middels wet nr. 6 van 4 maart 1996 van de autonome provincie Bolzano ten gunste van kabelbaaninstallaties in voornemde provincie:

- a) vormen geen staatssteun gelet op het lokale karakter ervan, wanneer de regeling van toepassing is op kabelbaaninstallaties en bestemd is voor recreatieve activiteiten die primair van lokaal belang zijn of een sociaal karakter hebben;
- b) vormen staatssteun die overeenkomstig artikel 73 van het EG-Verdrag en artikel 49 van de EER-overeenkomst verenigbaar is wanneer de regeling van toepassing is op kabelbaaninstallaties die een infrastructuur vormen die openbaar vervoer via de weg substitueert;
- c) vormen staatssteun die overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst verenigbaar is wanneer de regeling van toepassing is op kabelbaaninstallaties die in gebruik zijn in toeristische gebieden.

Artikel 2

De toekomstige toepassing van de regeling tot 31 december 2006 is verenigbaar, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- a) de regeling vormt geen staatssteun wanneer zij toegepast wordt op installaties voor zuiver lokaal sportief gebruik, gevestigd in zones met schaarse of onbestaande toeristische capaciteit en die beschikken over een beperkte infrastructuur;
- b) de regeling vormt staatssteun die overeenkomstig artikel 73 van het EG-Verdrag en artikel 49 van de EER-overeenkomst verenigbaar is wanneer zij wordt toegepast op installaties die bestemd zijn om te voldoen aan algemene mobiliteitsbehoeften van de bevolking;
- c) de regeling vormt staatssteun die overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst verenigbaar is wanneer zij wordt toegepast op kabelbaaninstallaties in toeristische locaties waarmee gebruikers kunnen worden aangetrokken die over alternatieven beschikken in de vorm van buitenlandse bestemmingen.

Artikel 3

De onderhavige beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 9 april 2002.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

⁽¹⁴⁾ PB L 106 van 3.5.2000, blz. 21.

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 6 november 2002****houdende oprichting van het Bureau voor het beheer en de afwikkeling van de individuele rechten**

(2003/522/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op artikel 20 van het Reglement van orde van de Commissie ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽²⁾, hierna „Financieel Reglement” genoemd, biedt een rechtskader voor de oprichting van een nieuw type administratieve bureaus.
- (2) Met de richtsnoeren van de Commissie van 13 december 1999 ⁽³⁾ op het gebied van het externaliseringsbeleid en met het Witboek over de administratieve hervorming ⁽⁴⁾ is de grondslag gelegd voor een nieuw beleid dat gegrond is op de visie dat de administratie zich weer moet concentreren op haar wezenlijke activiteiten en taken.
- (3) De groep Planning en coördinatie van de externalisering heeft een onderzoek verricht, waarbij een overzicht is gemaakt van de huidige situatie bij de Commissie en, op sommige gebieden, van de situatie op interinstitutioneel vlak. De resultaten van dit onderzoek hebben aangetoond welke belangrijke voordelen de oprichting van bureaus van de Commissie zou kunnen meebrengen en aan welke punten bijzondere aandacht moet worden besteed, zoals bijvoorbeeld dat de verschillende bureaus op samenhangende wijze moeten werken en dat het noodzakelijk is voor ieder bureau een minimale kritische omvang te bepalen.
- (4) Het type bureau waarvoor is gekozen, bestaat uit administratieve eenheden die de activiteiten van andere diensten van de Commissie en/of eventueel van andere communautaire instellingen ondersteunen.
- (5) Uit de onderzoeken die meer specifiek op het gebied van het beheer en de afwikkeling van de individuele rechten zijn verricht, blijkt dat het belangrijk is de uitvoering van besluiten op het gebied van de administratieve ondersteuning aan één enkele structuur toe te vertrouwen. Een dergelijke structuur is met name geschikt om de beschikbare middelen doeltreffend en zuinig te gebruiken, verhoogt de zichtbaarheid van de verleende diensten, maakt het mogelijk de feitelijke operationele verantwoordelijkheden te centraliseren en maakt het gemakkelijker zich aan de behoeften en vragen van de gebruikers aan te passen.
- (6) Dit type bureau vormt een geschikt instrument om tot de op dit gebied gewenste interinstitutionele aanpak te komen, waarvoor een aantal andere communautaire instellingen reeds belangstelling heeft getoond.
- (7) Het is van wezenlijk belang dat het bureau, als een administratieve dienst van de Commissie, overeenkomstig de door de Commissie op 28 mei 2002 vastgestelde richtsnoeren ⁽⁵⁾, met een directoraat-generaal verbonden blijft. Het bureau dient onder het directoraat-generaal Personeelszaken en administratie te ressorteren.
- (8) De taken en de werkwijze van het bureau moeten worden vastgesteld.
- (9) Er moet worden gezorgd voor meer samenhang in het beheer en de afwikkeling van de rechten ten aanzien van alle personeelsleden van de Commissie, met behoud van de plaatselijke dienstverlening te Brussel, Luxemburg en Ispra.
- (10) Volgens genoemde richtsnoeren van de Commissie moet een directiecomité worden ingesteld, welks belangrijkste rol is, onder het gezag van het College toezicht te houden op de werkzaamheden van het bureau, het mandaat van het bureau vast te stellen en zich van de goede uitvoering ervan te vergewissen. Bijgevolg moeten overeenkomstig deze richtsnoeren de nauwkeurige samenstelling, de taken en de interne organisatie van dit directiecomité worden vastgesteld.
- (11) Er moeten regels voor de benoeming van het personeel van het bureau worden vastgesteld en er moet op worden toegezien dat voor het bureau dezelfde voorschriften en praktijken gelden als voor de Commissie.
- (12) De Commissie dient voor het bureau de bevoegdheden vast te stellen die krachtens het statuut aan het tot aanstelling bevoegde gezag (ABG) en krachtens de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden (RAP) aan het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag (AOG) zijn toegekend.
- (13) Een aantal beginselen dient te worden vastgelegd met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de directeur van het bureau, zowel ten aanzien van het personeel als ten aanzien van de werkzaamheden van het bureau.

⁽¹⁾ PB L 308 van 8.12.2000, blz. 26.⁽²⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.⁽³⁾ SEC(1999) 2051, blz. 7.⁽⁴⁾ COM(2000) 200 def.⁽⁵⁾ SEC(2002) 618 def.

- (14) De directeur van het bureau dient verplicht te zijn, zijn doelstellingen aan het directiecomité voor te leggen alsmede regelmatige verslagen en het jaarlijkse beheersverslag die eruit voortvloeien.
- (15) Op financieel gebied dient deel II, titel V, van het Financieel Reglement op het bureau te worden toegepast, met inachtneming van het algemene beginsel dat de gedelegeerde ordonnateur verantwoordelijk is voor de onderhandelingen met het directoraat-generaal Begrotingen over de kredietaanvragen, en dienen garanties te worden gegeven betreffende de door het bureau toe te passen boekhoudregels en boekhoudmethoden.
- (16) Het directoraat-generaal waarmee het bureau is verbonden, dient het directiecomité bij te staan, dient verantwoordelijk te zijn voor geregelde contacten met de

bureaus en dient erop toe te zien dat de verschillende bureaus op samenhangende wijze blijven werken. Deze taak is bijzonder belangrijk om de overgangsfase in goede omstandigheden te doen verlopen.

- (17) Het besluit van de Commissie van 18 september 2002 vormt een nota van wijzigingen bij het ontwerp van begroting voor 2003 en biedt aldus voor de oprichting van het bureau een structuur voor opname in de begroting,

BESLUIT:

HOOFDSTUK I

OPRICHTING, OPDRACHT, TAKEN EN VESTIGING

Artikel 1

Oprichting van het bureau

Er wordt een Bureau voor het beheer en de afwikkeling van de individuele rechten opgericht, hierna „het Bureau” genoemd.

Het directoraat-generaal waarmee het Bureau is verbonden, is het directoraat-generaal Personeelszaken en administratie, hierna „DG Personeelszaken en administratie” genoemd.

Het Bureau oefent zijn taken uit met ingang van 1 januari 2003.

Artikel 2

Opdracht

1. Het Bureau is belast met de vaststelling, de afwikkeling en de betaling van de in artikel 3 bedoelde geldelijke rechten van het personeel van de communautaire instellingen en van het externe personeel, overeenkomstig het statuut en de bijlagen daarbij en de algemene uitvoeringsbepalingen.

2. Het Bureau voert zijn opdracht uit op de grondslag van de bij de Commissie geldende administratieve voorschriften.

3. De Commissie stelt, hetzij op initiatief van DG Personeelszaken en administratie, hetzij op voorstel van het Bureau en in overeenstemming met DG Personeelszaken en administratie, nieuwe voorschriften vast en brengt, in voorkomend geval, de nodige wijzigingen aan.

Het directiecomité stelt, tezamen met DG Personeelszaken en administratie, regels vast voor de praktische toepassing van deze procedure.

4. Het Bureau kan na instemming van het directiecomité zijn opdracht uitoefenen op verzoek en voor rekening van een ander bureau, orgaan of agentschap dat bij de verdragen of op de grondslag daarvan is opgericht.

Artikel 3

Taken

1. Het Bureau is belast met de vaststelling, de afwikkeling en de betaling van de volgende geldelijke rechten:

- a) salarissen, toelagen en vergoedingen,
- b) kosten van dienstreizen,
- c) kosten van deskundigen,
- d) rechten uit ziektekosten- en ongevallenverzekering,
- e) pensioenen,
- f) werkloosheidsuitkeringen,
- g) andere geldelijke rechten, zoals de afwikkeling van bouwleningen.

2. Het Bureau kan aanvullende diensten onder bezwarende titel verrichten, overeenkomstig de in artikel 7, lid 8, vastgestelde procedure.

Artikel 4

Vestiging

Het Bureau is te Brussel gevestigd.

Er worden twee afdelingen van het Bureau opgericht, één te Luxemburg en één te Ispra.

HOOFDSTUK II
DIRECTIECOMITÉ

Artikel 5

Mandaat

Het directiecomité handelt in opdracht van de Commissie, aan wie het in het kader van zijn mandaat verantwoording aflegt, en onder het gezag van het lid van de Commissie dat belast is met personeelszaken en administratie.

Artikel 6

Samenstelling

1. Het directiecomité bestaat uit
 - a) de secretaris-generaal van de Commissie,
 - b) de directeur-generaal van DG Personeelszaken en administratie
 - c) de directeur-generaal van het directoraat-generaal Begroting
 - d) de directeur-generaal van het directoraat-generaal Vertaling,
 - e) de directeur-generaal van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek,
 - f) twee vertegenwoordigers van het personeel,
 - g) een vertegenwoordiger van de andere communautaire instellingen.
2. Het directiecomité wordt voorgezeten door de directeur-generaal van DG Personeelszaken en administratie.
3. De secretaris-generaal en iedere directeur-generaal kunnen een plaatsvervanger aanwijzen, op voorwaarde dat deze een tot hun dienst behorende ambtenaar van rang A 1 is.
4. De twee vertegenwoordigers van het personeel worden door het personeelscomité benoemd. Zij nemen geen deel aan de besluitvorming met betrekking tot het beheer, de organisatie en de werking van het Bureau. Deze bepaling laat de bestaande procedures inzake de sociale dialoog onverlet.
5. De vertegenwoordiger van de andere communautaire instellingen wordt door de hoofden van de administratie benoemd. Hij beschikt alleen over stemrecht wanneer het aangelegenheden betreft die interinstitutioneel worden beheerd.
6. Het directiecomité kan zich bij de uitvoering van zijn taken door deskundigen laten bijstaan.

Artikel 7

Taken

1. Het directiecomité keurt, volgens de bij de Commissie geldende procedures en op voorstel van de directeur van het Bureau, de organisatiestructuur van het Bureau goed.
2. Het directiecomité keurt, op voorstel van de directeur van het Bureau, voorschriften inzake de werkwijze en de organisatie van het Bureau goed en kan, in voorkomend geval, wijzigingen van deze voorschriften voorstellen, met name om te zorgen voor de samenhang van de werkzaamheden van de met DG Personeelszaken en administratie verbonden administratieve bureaus.

3. Het directiecomité stelt, op voorstel van de directeur van het Bureau, de beleidslijnen voor de werkzaamheden van het Bureau vast.

4. Het directiecomité stelt ieder jaar vóór 31 januari het werkprogramma van de directeur van het Bureau vast. Dit werkprogramma bevat met name het financiële kader, onderwerpen waarover geregeld verslag moet worden uitgebracht en de verwachte resultaten (op basis van operationele doelstellingen en prestatie-indicatoren). Het directiecomité kan het werkprogramma op specifieke punten aanpassen.

5. Het directiecomité spreekt zich uit over de raming van de ontvangsten en de uitgaven van het Bureau en over eventuele aanpassingen van het aantal ambten.

6. Het directiecomité stelt, op grondslag van de door de directeur overeenkomstig artikel 13 ingediende verslagen, een advies over de activiteiten en het beheer van het Bureau op en zendt dit in de loop van het eerste trimester naar het College.

7. Het directiecomité handelt met betrekking tot de procedures voor de benoeming van het hoger en het middelbaar leidinggevend personeel overeenkomstig artikel 14.

8. Het directiecomité keurt de aard goed van de aanvullende diensten onder bezwarende titel die het Bureau verricht op grond van artikel 2, lid 4, en artikel 3, lid 2, alsmede de voorwaarden waaronder het Bureau deze mag verrichten. In deze context bepaalt hij op voorstel van de directeur de aard en het tarief van de diensten die het Bureau voor de instellingen mag verrichten, alsmede de wijze waarop de geïnde ontvangsten op de begroting van het Bureau worden opgevoerd.

9. Het directiecomité beslist over iedere beginselkwestie aangaande de werking van het Bureau die niet uitdrukkelijk in dit besluit is geregeld.

Artikel 8

Interne organisatie

Het directiecomité stelt zijn reglement van orde vast, waarin met name de volgende aangelegenheden worden behandeld:

- a) vergaderingen: de frequentie en de wijze van oproeping en organisatie;
- b) secretariaat: de taken en de administratieve verbinding;
- c) voorschriften inzake de behandeling van documenten.

Artikel 9

Stemming

Wanneer het directiecomité een besluit neemt, beschikt ieder stemgerechtigd lid over één stem. In geval van staking der stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

Alle besluiten worden bij meerderheid van stemmen genomen.

HOOFDSTUK III

DIRECTEUR VAN HET BUREAU

Artikel 10

Benoeming

1. Aan het hoofd van het Bureau staat een directeur van de rang A 1 of A 2 die, overeenkomstig artikel 14, lid 1, door de Commissie wordt benoemd na een gunstig advies van het Raadgevend Comité benoemingen (RCB).
2. De directeur van het Bureau wordt benoemd voor een periode van drie jaar, die met ten hoogste twee jaar kan worden verlengd.
3. Het College kan, na inwinning van het advies van het directiecomité, besluiten het mandaat van de directeur in te trekken en een ad-interimdirecteur te benoemen.

Artikel 11

Bevoegdheden

De directeur van het Bureau is het tot aanstelling bevoegde gezag (ABG) van het Bureau en is het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag (AOG), met inachtneming van de bij de Commissie geldende voorschriften en binnen de grenzen van de bevoegdheden die de Commissie hem verleent.

Artikel 12

Taken

1. De directeur legt het directiecomité ieder jaar vóór 31 december zijn werkprogramma voor het komende jaar ter goedkeuring voor.

2. De directeur van het Bureau is verantwoordelijk voor de goede werking van het Bureau. Hij handelt onder het gezag van het College, binnen de door het College vastgestelde bevoegdheden. Hij zorgt voor de samenhang van de werkzaamheden van de verschillende afdelingen van het Bureau en ziet in het bijzonder toe op een in alle opzichten gelijke behandeling van het personeel van het Bureau, ongeacht hun standplaats. Hij legt het directiecomité verantwoording af over de uitvoering van zijn taken en dient het van advies met het oog op de goede werking van het Bureau.

3. De directeur van het Bureau legt het directiecomité overeenkomstig artikel 7, leden 1, 2, 3 en 8, zijn voorstellen voor.

4. De directeur licht het directiecomité in over de benoemingen op grond van artikel 14, lid 3.

Artikel 13

Verslagen

De directeur van het Bureau dient bij het directiecomité de volgende documenten in:

1. een geregeld verslag over de werking, waarvan de structuur en de frequentie door het directiecomité worden bepaald;
2. in de loop van het eerste trimester van het jaar volgende op het betrokken werkingsjaar, een jaarlijks verslag over het beheer, waarvan de structuur door het directiecomité wordt bepaald.

HOOFDSTUK IV

PERSONEEL VAN HET BUREAU

Artikel 14

Hoger en middelbaar leidinggevend personeel

1. De Commissie stelt op voorstel van het directiecomité een kennisgeving van vacature op voor de post van directeur van het Bureau. Het directiecomité brengt de Commissie advies uit over de kandidaten die door het RCB zijn geselecteerd.

2. Het directiecomité brengt, alvorens de Commissie een definitief besluit neemt, advies uit over de kandidaten die het RCB, overeenkomstig de bij de Commissie geldende procedures, voor de hogere leidinggevende posten van niveau A 2 en de middelbare leidinggevende posten van niveau A 3 heeft geselecteerd.

3. De directeur van het Bureau licht het directiecomité in over de andere benoemingen op de middelbare leidinggevende posten van niveau A 4-A 5, waarbij de bij de Commissie geldende voorschriften en praktijken in acht moeten worden genomen.

Artikel 15

Procedures

1. Alle administratieve procedures en praktijken betreffende het personeelsbeheer worden voor het personeel van het Bureau onder dezelfde voorwaarden toegepast als voor de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Commissie.

2. Telkens wanneer het tot aanstelling bevoegde gezag heeft besloten in een vacante post bij het Bureau te voorzien, wordt de vacature overeenkomstig artikel 4 van het statuut ter kennis van de ambtenaren van alle instellingen gebracht.

3. Klachten en verzoeken in de zin van artikel 90 van het statuut, die betrekking hebben op de uitoefening van de krachten artikel 11 aan de directeur van het Bureau verleende bevoegdheden, moeten bij DG Personeelszaken en administratie worden ingediend. Alle beroepen dienaangaande worden tegen de Commissie gericht.

HOOFDSTUK V

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 16

Financiële aspecten

1. Deel II, titel V, van het Financieel Reglement is van toepassing.

2. Op grond van een voorstel van het directiecomité delegeert de Commissie de ordonnateursbevoegdheden met betrekking tot de voor de opdracht en voor de werking van het Bureau toegewezen kredieten aan de directeur van het Bureau en stelt zij de grenzen en de voorwaarden van deze delegatie vast.

HOOFDSTUK VI

COÖRDINATIE EN HERZIENING

Artikel 17

Coördinatie

1. De binnen DG Personeelszaken en administratie opgerichte coördinatie-eenheid heeft tot taak:

- a) het directiecomité bij te staan bij de voorbereiding en het volgen van zijn vergaderingen en zijn voorzitter bij te staan bij het geregeld volgen van de contacten met de directeur van het Bureau;
- b) de directeur van het Bureau, met inachtneming van diens bevoegdheden en voorrechten, bij te staan bij de uitvoering van zijn taken, in het bijzonder wat de contacten met DG Personeelszaken en administratie betreft;
- c) toe te zien op de samenhang van de werkzaamheden van het Bureau met die van de andere administratieve diensten van het directoraat-generaal en van de andere diensten van de Commissie, met name inzake organisatie en personeelsbeleid;
- d) erop toe te zien dat de bij de Commissie geldende voorschriften en praktijken inzake personeelsbeleid bij het Bureau op samenhangende en soortgelijke wijze worden toegepast.

2. De coördinatie-eenheid moet, binnen het kader van haar mandaat, het directiecomité verslag uitbrengen wanneer dit daarom verzoekt.

Artikel 18

Herziening

De voorzitter van het directiecomité doet het College, onder het gezag van het lid van de Commissie dat is belast met personeelszaken en administratie, uiterlijk zes maanden na het einde van het derde volledige werkingsjaar van het Bureau, een uitgebreid onderzoek toekomen aangaande de werking van het Bureau gedurende deze periode. Indien nodig kan dit onderzoek vergezeld gaan van voorstellen tot wijziging van dit besluit.

Gedaan te Brussel, 6 november 2002.

Voor de Commissie
Neil KINNOCK
Vice-voorzitter

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 6 november 2002****houdende oprichting van het Bureau voor infrastructuur en logistiek in Brussel**

(2003/523/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op artikel 20 van het Reglement van orde van de Commissie ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽²⁾, hierna „Financieel Reglement” genoemd, biedt een rechtskader voor de oprichting van een nieuw type administratieve bureaus.
- (2) Met de richtsnoeren van de Commissie van 13 december 1999 ⁽³⁾ op het gebied van het externaliseringsbeleid, en met het Witboek over de administratieve hervorming ⁽⁴⁾ is de grondslag gelegd voor een nieuw beleid dat gegrond is op de visie dat de administratie zich weer moet concentreren op haar wezenlijke activiteiten en taken.
- (3) De groep Planning en coördinatie van de externalisering heeft een onderzoek verricht, waarbij een overzicht is gemaakt van de huidige situatie bij de Commissie en, op sommige gebieden, van de situatie op interinstitutioneel vlak. De resultaten van dit onderzoek hebben aangetoond welke belangrijke voordelen de oprichting van bureaus van de Commissie kunnen meebrengen en aan welke punten bijzondere aandacht moet worden besteed, zoals bijvoorbeeld dat de verschillende bureaus op samenhangende wijze moeten werken en dat het noodzakelijk is voor ieder bureau een minimale kritische omvang te bepalen.
- (4) Het type bureau waarvoor is gekozen, bestaat uit administratieve eenheden die de activiteiten van andere diensten van de Commissie en/of eventueel van andere communautaire instellingen ondersteunen.
- (5) Uit de onderzoeken die meer specifiek op het gebied van infrastructuur en logistiek zijn verricht, blijkt dat het belangrijk is de uitvoering van besluiten op het gebied van de administratieve ondersteuning aan één enkele structuur toe te vertrouwen. Een dergelijke structuur is met name geschikt om de beschikbare middelen doeltreffend en zuinig te gebruiken, verhoogt de zichtbaarheid van de verleende diensten, maakt het mogelijk de feitelijke operationele verantwoordelijkheden te centraliseren en maakt het gemakkelijker zich aan de behoeften en vragen van de gebruikers aan te passen.
- (6) Dit type bureau vormt een geschikt instrument om tot de op dit gebied gewenste interinstitutionele aanpak te komen, waarvoor een aantal andere communautaire instellingen reeds belangstelling heeft getoond.

- (7) Het is van wezenlijk belang dat het bureau, als administratieve dienst van de Commissie, overeenkomstig de door de Commissie op 28 mei 2002 vastgestelde richtsnoeren ⁽⁵⁾, met een directoraat-generaal verbonden blijft. Het bureau dient onder het directoraat-generaal Personeelszaken en administratie te ressorteren.
- (8) De taken en de werkwijze van het Bureau moeten worden vastgesteld.
- (9) Volgens genoemde richtsnoeren van de Commissie moet een directiecomité worden ingesteld welks belangrijkste rol is, onder het gezag van het College, toezicht te houden op de werkzaamheden van het bureau, het mandaat van het Bureau vast te stellen en zich van de goede uitvoering ervan te vergewissen. Bijgevolg moeten overeenkomstig deze richtsnoeren de samenstelling, de taken en de interne organisatie van dit directiecomité worden vastgesteld.
- (10) Er moeten regels voor de benoeming van het personeel van het Bureau worden vastgesteld en er moet op worden toegezien dat voor het Bureau dezelfde voorschriften en praktijken gelden als voor de Commissie.
- (11) De Commissie dient voor het Bureau de bevoegdheden vast te stellen die krachtens het statuut aan het tot aanstelling bevoegde gezag (ABG) en krachtens de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden (RAP) aan het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag (AOG) zijn toegekend.
- (12) Een aantal beginselen dient te worden vastgelegd met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de directeur van het bureau, zowel ten aanzien van het personeel als ten aanzien van de werkzaamheden van het Bureau.
- (13) De directeur van het Bureau dient verplicht te zijn, zijn doelstellingen aan het directiecomité voor te leggen alsmede de regelmatige verslagen en het jaarlijkse beheersverslag die eruit voortvloeien.
- (14) Op financieel gebied dient titel V van deel II van het Financieel Reglement op het bureau te worden toegepast, met inachtneming van het algemene beginsel dat de gedelegeerde ordonnateur verantwoordelijk is voor de onderhandelingen met het directoraat-generaal Begroting over de kredietaanvragen.
- (15) Het directoraat-generaal waarmee het bureau is verbonden, dient het directiecomité bij te staan, dient verantwoordelijk te zijn voor geregeld contact met de bureaus en dient erop toe te zien dat de verschillende bureaus op samenhangende wijze blijven werken. Deze taak is bijzonder belangrijk om de overgangsfase in goede omstandigheden te doen verlopen.

⁽¹⁾ PB L 308 van 8.12.2000, blz. 26.⁽²⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.⁽³⁾ SEC(1999) 2051, blz. 7.⁽⁴⁾ COM(2000) 200 definitief.⁽⁵⁾ SEC(2002) 618 definitief.

- (16) Het besluit van de Commissie van 18 september 2002 vormt een nota van wijzigingen bij het voorontwerp van begroting voor 2003 en biedt aldus voor de oprichting van het bureau een structuur voor opname in de begroting.

BESLUIT:

HOOFDSTUK I

OPRICHTING, OPDRACHT, TAKEN EN VESTIGING

Artikel 1

Oprichting van het bureau

Er wordt in Brussel een Bureau voor infrastructuur en logistiek opgericht, hierna „Bureau” genoemd.

Het directoraat-generaal waarmee het Bureau is verbonden, is het directoraat-generaal Personeelszaken en administratie, hierna „DG Personeelszaken en administratie” genoemd.

Het Bureau oefent zijn taken uit met ingang van 1 januari 2003.

Artikel 2

Opdracht

1. Het Bureau is belast met de uitvoering van alle handelingen die verband houden met de huisvesting van het personeel, met het beheer van de sociale infrastructuur en met de logistiek van de instelling, zoals bepaald in artikel 3.

2. Het Bureau voert zijn opdracht uit op de grondslag van de bij de Commissie geldende administratieve voorschriften.

3. De Commissie stelt, hetzij op initiatief van DG Personeelszaken en administratie, hetzij op voorstel van het Bureau en in overeenstemming met DG Personeelszaken en administratie, nieuwe voorschriften vast en brengt, in voorkomend geval, de nodige wijzigingen aan.

Het directiecomité van het bureau stelt tezamen met DG Personeelszaken en administratie regels vast voor de praktische toepassing van deze procedure.

4. Het Bureau kan na instemming van het directiecomité zijn opdracht uitoefenen op verzoek en voor rekening van een ander bureau, orgaan of agentschap dat bij de verdragen of op de grondslag daarvan is opgericht.

Artikel 3

Taken

1. Het Bureau is voor de vestigingsplaats Brussel met name belast met:

- a) het beheer inzake aankoop, leasing en onderhoud met betrekking tot de roerende en onroerende goederen van de Commissie, en het bijhouden van de daarmee verband houdende inventarislijsten en BTW-dossiers;

- b) de organisatie van de verhuizingen en het beheer van ruimten;

- c) het beheer op de volgende gebieden:

- i) de dienstverlening inzake vervoer van personeel en materieel voor interne doeleinden;

- ii) de ontvangst en verzending van post en de interne verspreiding van documenten ten behoeve van de directoren-generaal van de Commissie;

- iii) reprografische diensten;

- iv) kantoorbenodigdheden;

- d) de toepassing van de voorschriften inzake materiële beveiliging van de gebouwen op basis van de instructies van het directoraat Beveiliging van het DG Personeelszaken en administratie, en met name het beheer van de overeenkomst voor bewakingsdiensten;

- e) het beheer van de sociale voorzieningen die ter beschikking staan van het personeel van de Europese instellingen: de restaurants, de zelfbedieningsrestaurants, de winkels, de sportcentra enz.;

- f) de dienstverlening aan de instellingen met betrekking tot bepaalde sociale voorzieningen zoals crèches en opvang na schooltijd;

- g) het nemen van de noodzakelijke maatregelen om de voorschriften inzake hygiëne en veiligheid in de gebouwen van de Commissie toe te passen en te doen naleven.

2. Het Bureau kan aanvullende diensten onder bezwarende titel verrichten, overeenkomstig de in artikel 7, lid 8, vastgestelde procedure.

Artikel 4

Vestiging

Het Bureau is in Brussel gevestigd.

HOOFDSTUK II

DIRECTIECOMITÉ

*Artikel 5***Mandaat**

Het directiecomité handelt in opdracht van de Commissie, aan wie het in het kader van zijn mandaat verantwoording aflegt, en onder het gezag van het lid van de Commissie dat belast is met personeelszaken en administratie.

*Artikel 6***Samenstelling**

1. Het directiecomité bestaat uit:
 - a) de secretaris-generaal van de Commissie,
 - b) de directeur-generaal van DG Personeelszaken en administratie,
 - c) de directeur-generaal van het directoraat-generaal Begroting,
 - d) de directeur-generaal van het directoraat-generaal Buitenlandse betrekkingen,
 - e) de directeur-generaal van het directoraat-generaal Werkgelegenheid en sociale zaken,
 - f) twee vertegenwoordigers van het personeel,
 - g) een vertegenwoordiger van de andere communautaire instellingen.
2. Het directiecomité wordt voorgezeten door de directeur-generaal van DG Personeelszaken en administratie.
3. De secretaris-generaal en iedere directeur-generaal kunnen een plaatsvervanger aanwijzen op voorwaarde dat deze een tot hun respectieve dienst behorende ambtenaar van rang A 1 is.
4. De twee vertegenwoordigers van het personeel worden door het personeelscomité benoemd. Zij nemen geen deel aan de besluitvorming met betrekking tot het beheer, de organisatie en de werking van het Bureau. Zij hebben stemrecht met betrekking tot dossiers die de sociale infrastructuur betreffen. Deze bepaling laat de bestaande procedures inzake de sociale dialoog onverlet.
5. De vertegenwoordiger van de andere communautaire instellingen wordt door het college van de Hoofden van de administratie benoemd. Hij beschikt alleen over stemrecht wanneer het aangelegenheden betreft die interinstitutioneel worden beheerd.
6. Het directiecomité kan zich bij de uitvoering van zijn taken door deskundigen laten bijstaan.

*Artikel 7***Taken**

1. Het directiecomité keurt, volgens de bij de Commissie geldende procedures en op voorstel van de directeur van het Bureau, de organisatiestructuur van het Bureau goed.
2. Het directiecomité keurt, op voorstel van de directeur van het Bureau, voorschriften inzake de werkwijze en de organisatie van het Bureau goed en kan, in voorkomend geval, wijzigingen van deze voorschriften voorstellen, met name om te zorgen

voor de samenhang van de werkzaamheden van de met DG Personeelszaken en administratie verbonden administratieve bureaus.

3. Het directiecomité stelt, op voorstel van de directeur van het Bureau, de beleidslijnen voor de werkzaamheden van het Bureau vast.
4. Het directiecomité stelt ieder jaar vóór 31 januari het werkprogramma van de directeur van het Bureau vast. Dit werkprogramma bevat met name het financiële kader, de onderwerpen waarover geregeld verslag moet worden uitgebracht en de verwachte resultaten (op basis van operationele doelstellingen en prestatie-indicatoren). Het directiecomité kan het werkprogramma op specifieke punten aanpassen.
5. Het directiecomité spreekt zich uit over de raming van de ontvangsten en de uitgaven van het Bureau en over eventuele aanpassingen van het aantal ambten.
6. Het directiecomité stelt, op basis van de door de directeur van het Bureau overeenkomstig artikel 13 ingediende verslagen, een advies over de activiteiten en het beheer van het Bureau op en zendt dit in de loop van het eerste trimester naar het College.
7. Het directiecomité handelt met betrekking tot procedures voor de benoeming van het hoger en middelbaar leidinggevend personeel overeenkomstig artikel 14.
8. Het directiecomité keurt de aard goed van de aanvullende diensten onder bezwarende titel die het Bureau verricht op grond van artikel 2, lid 4, en artikel 3, lid 2, alsmede de voorwaarden waaronder het Bureau deze mag verrichten. In deze context bepaalt het op voorstel van de directeur de aard en het tarief van de diensten die het Bureau voor de instellingen mag verrichten, alsmede de wijze waarop de geïnde ontvangsten op de begroting van het Bureau worden opgevoerd.
9. Het directiecomité beslist over iedere beginselkwestie aangaande de werking van het Bureau die niet uitdrukkelijk in dit besluit is geregeld.

*Artikel 8***Interne organisatie**

Het directiecomité stelt zijn reglement van orde vast, waarin met name de volgende aangelegenheden worden behandeld:

- a) vergaderingen: frequentie en wijze van oproeping en organisatie;
- b) secretariaat: de taken en de administratieve verbinding;
- c) voorschriften inzake de behandeling van documenten.

*Artikel 9***Stemming**

Wanneer het directiecomité een besluit neemt, beschikt ieder stemgerechtigd lid over één stem. In geval van staking der stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

Alle besluiten worden bij meerderheid van stemmen genomen.

HOOFDSTUK III

DIRECTEUR VAN HET BUREAU

Artikel 10

Benoeming

1. Aan het hoofd van het Bureau staat een directeur van de rang A 1 of A 2 die, overeenkomstig artikel 14, lid 1, door de Commissie wordt benoemd na een gunstig advies van het Raadgevend Comité benoemingen (RCB).
2. De directeur van het Bureau wordt benoemd voor een periode van drie jaar, die met ten hoogste twee jaar kan worden verlengd.
3. Het College kan, na inwinning van het advies van het directiecomité, besluiten het mandaat van de directeur in te trekken en een ad-interimdirecteur te benoemen.

Artikel 11

Bevoegdheden

De directeur van het Bureau is het tot aanstelling bevoegde gezag (ABG) van het Bureau en is het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag (AOG), met inachtneming van de bij de Commissie geldende voorschriften en binnen de grenzen van de bevoegdheden die de Commissie hem verleent.

Artikel 12

Taken

1. De directeur van het Bureau legt het directiecomité ieder jaar vóór 31 december zijn werkprogramma voor het komende jaar ter goedkeuring voor.

2. De directeur van het Bureau is verantwoordelijk voor de goede werking van het Bureau. Hij handelt onder het gezag van het College, binnen de door het College vastgestelde bevoegdheden. Hij zorgt voor de samenhang van de werkzaamheden van de verschillende afdelingen van het Bureau. Hij legt het directiecomité verantwoording af over de uitvoering van zijn taken en dient het directiecomité van advies met het oog op de goede werking van het Bureau.

3. De directeur van het Bureau legt het directiecomité overeenkomstig artikel 7, leden 1, 2, 3 en 8, zijn voorstellen voor.

4. De directeur van het Bureau licht het directiecomité in over de benoemingen op grond van artikel 14, lid 3.

Artikel 13

Verslagen

De directeur van het Bureau dient bij het directiecomité de volgende documenten in:

1. een geregeld verslag over de werking, waarvan de structuur en de frequentie door het directiecomité worden bepaald;
2. in de loop van het eerste trimester van het jaar volgend op het betrokken werkingsjaar, een jaarlijks verslag over het beheer, waarvan de structuur door het directiecomité wordt bepaald.

HOOFDSTUK IV

PERSONEEL VAN HET BUREAU

Artikel 14

Hoger en middelbaar leidinggevend personeel

1. De Commissie stelt op voorstel van het directiecomité een kennisgeving van vacature op voor de post van directeur van het Bureau. Het directiecomité brengt de Commissie advies uit over de kandidaten die door het RCB zijn geselecteerd.

2. Het directiecomité brengt, alvorens de Commissie een definitief besluit neemt, advies uit over de kandidaten die het RCB overeenkomstig de bij de Commissie geldende procedures, voor de hogere leidinggevende posten van niveau A 2 en de middelbare leidinggevende posten van niveau A 3 heeft geselecteerd.

3. De directeur van het Bureau licht het directiecomité in over de andere benoemingen op de middelbare leidinggevende posten van niveau A 4-A 5, waarbij de bij de Commissie geldende voorschriften en praktijken in acht moeten worden genomen.

Artikel 15

Procedures

1. Alle administratieve procedures en praktijken betreffende het personeelsbeheer worden voor het personeel van het Bureau onder dezelfde voorwaarden toegepast als voor de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Commissie.

2. Telkens wanneer het tot aanstelling bevoegde gezag besluit in een vacante post bij het Bureau te voorzien, wordt de vacature overeenkomstig artikel 4 van het statuut ter kennis van de ambtenaren van alle instellingen gebracht.

3. Klachten en verzoeken in de zin van artikel 90 van het statuut, die betrekking hebben op de uitoefening van de krachten artikel 11 aan de directeur van het Bureau verleende bevoegdheden, worden bij DG Personeelszaken en administratie ingediend. Alle beroepen dienaangaande worden tegen de Commissie gericht.

HOOFDSTUK V

FINANCIËLE BEPALINGEN

*Artikel 16***Financiële aspecten**

1. Titel V van deel II van het Financieel Reglement is van toepassing.
2. Op grond van een voorstel van het directiecomité delegeert de Commissie de ordonnateursbevoegdheden met betrekking tot de voor de opdracht en voor de werking van het Bureau toegewezen kredieten aan de directeur van het Bureau, en stelt zij de grenzen en de voorwaarden van deze delegatie vast.

HOOFDSTUK VI

COÖRDINATIE EN HERZIENING

*Artikel 17***Coördinatie**

1. De binnen DG Personeelszaken en administratie opgerichte coördinatie-eenheid heeft tot taak:
 - a) het directiecomité bij te staan bij de voorbereiding en het volgen van zijn vergaderingen, en zijn voorzitter bij te staan bij het geregeld volgen van de contacten met de directeur van het Bureau;
 - b) de directeur van het Bureau, met inachtneming van diens bevoegdheden en voorrechten, bij te staan bij de uitvoering van zijn taken, in het bijzonder wat de contacten met DG Personeelszaken en administratie betreft;
 - c) toe te zien op de samenhang van de werkzaamheden van het Bureau met die van de andere administratieve diensten van het directoraat-generaal en van de andere diensten van de Commissie, met name inzake organisatie en personeelsbeleid;
 - d) erop toe te zien dat de bij de Commissie geldende voorschriften en praktijken inzake personeelsbeleid bij het Bureau op samenhangende en soortgelijke wijze worden toegepast.

2. De coördinatie-eenheid moet, binnen haar mandaat, het directiecomité wanneer dit daarom verzoekt, verslag uitbrengen.

*Artikel 18***Herziening**

De voorzitter van het directiecomité doet het College, onder het gezag van het lid van de Commissie dat is belast met personeelszaken en administratie, uiterlijk zes maanden na het einde van het derde volledige werkingsjaar van het Bureau, een uitgebreid onderzoek toekomen aangaande de werking van het Bureau gedurende deze periode. Indien nodig kan dit onderzoek vergezeld gaan van voorstellen tot wijziging van dit besluit.

Gedaan te Brussel, 6 november 2002.

Voor de Commissie

Neil KINNOCK

Vice-voorzitter

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 6 november 2002****houdende oprichting van het Bureau voor infrastructuur en logistiek in Luxemburg**

(2003/524/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op artikel 20 van het Reglement van orde van de Commissie ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽²⁾, hierna „Financieel Reglement” genoemd, biedt een rechtskader voor de oprichting van een nieuw type administratieve bureaus.
- (2) Met de richtsnoeren van de Commissie van 13 december 1999 ⁽³⁾ op het gebied van het externaliseringsbeleid, en met het Witboek over de administratieve hervorming ⁽⁴⁾ is de grondslag gelegd voor een nieuw beleid dat gegrond is op de visie dat de administratie zich weer moet concentreren op haar wezenlijke activiteiten en taken.
- (3) De groep Planning en coördinatie van de externalisering heeft een onderzoek verricht, waarbij een overzicht is gemaakt van de huidige situatie bij de Commissie en, op sommige gebieden, van de situatie op interinstitutioneel vlak. De resultaten van dit onderzoek hebben aangetoond welke belangrijke voordelen de oprichting van bureaus van de Commissie kunnen meebrengen en aan welke punten bijzondere aandacht moet worden besteed, zoals bijvoorbeeld dat de verschillende bureaus op samenhangende wijze moeten werken en dat het noodzakelijk is voor ieder bureau een minimale kritische omvang te bepalen.
- (4) Het type bureau waarvoor is gekozen, bestaat uit administratieve eenheden die de activiteiten van andere diensten van de Commissie en/of eventueel van andere communautaire instellingen ondersteunen.
- (5) Uit de onderzoeken die meer specifiek op het gebied van infrastructuur en logistiek zijn verricht, blijkt dat het belangrijk is de uitvoering van besluiten op het gebied van de administratieve ondersteuning aan één enkele structuur toe te vertrouwen. Een dergelijke structuur is met name geschikt om de beschikbare middelen doeltreffend en zuinig te gebruiken, verhoogt de zichtbaarheid van de verleende diensten, maakt het mogelijk de feitelijke operationele verantwoordelijkheden te centraliseren en maakt het gemakkelijker zich aan de behoeften en vragen van de gebruikers aan te passen.

- (6) Dit type bureau vormt een geschikt instrument om tot de op dit gebied gewenste interinstitutionele aanpak te komen, waarvoor een aantal andere communautaire instellingen reeds belangstelling heeft getoond.
- (7) Bij het beheer op het gebied van infrastructuur en logistiek in Luxemburg blijken plaatselijke bijzonderheden een belangrijke rol te spelen. Daarom is het nodig dat in Luxemburg een apart bureau voor administratieve ondersteuning op dit gebied wordt opgericht, dat losstaat van het bureau in Brussel.
- (8) Het is van wezenlijk belang dat het bureau, als administratieve dienst van de Commissie, overeenkomstig de door de Commissie op 28 mei 2002 vastgestelde richtsnoeren ⁽⁵⁾, met een directoraat-generaal verbonden blijft. Het bureau dient onder het directoraat-generaal Personeelszaken en administratie te ressorteren.
- (9) De taken en de werkwijze van het Bureau moeten worden vastgesteld.
- (10) Volgens genoemde richtsnoeren van de Commissie moet een directiecomité worden ingesteld welks belangrijkste rol is, onder het gezag van het College, toezicht te houden op de werkzaamheden van het bureau, het mandaat van het Bureau vast te stellen en zich van de goede uitvoering ervan te vergewissen. Bijgevolg moeten overeenkomstig deze richtsnoeren de samenstelling, de taken en de interne organisatie van dit directiecomité worden vastgesteld.
- (11) Er moeten regels voor de benoeming van het personeel van het Bureau worden vastgesteld en er moet op worden toegezien dat voor het bureau dezelfde voorschriften en praktijken gelden als voor de Commissie.
- (12) De Commissie dient voor het bureau de bevoegdheden vast te stellen die krachtens het statuut aan het tot aanstelling bevoegde gezag (ABG) en krachtens de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden (RAP) aan het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag (AOG) zijn toegekend.
- (13) Een aantal beginselen dient te worden vastgelegd met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de directeur van het Bureau, zowel ten aanzien van het personeel als ten aanzien van de werkzaamheden van het Bureau.
- (14) De directeur van het Bureau dient verplicht te zijn, zijn doelstellingen aan het directiecomité voor te leggen alsmede de regelmatige verslagen en het jaarlijkse beheersverslag die eruit voortvloeien.

⁽¹⁾ PB L 308 van 8.12.2000, blz. 26.⁽²⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.⁽³⁾ SEC(1999) 2051, blz. 7.⁽⁴⁾ COM(2000) 200 definitief.⁽⁵⁾ SEC(2002) 618 definitief.

- (15) Op financieel gebied dient titel V van deel II van het Financieel Reglement op het bureau te worden toegepast, met inachtneming van het algemene beginsel dat de gedelegeerde ordonnateur verantwoordelijk is voor de onderhandelingen met het directoraat-generaal Begroting over de kredietaanvragen.
- (16) Het directoraat-generaal waarmee het bureau is verbonden, dient het directiecomité bij te staan, dient verantwoordelijk te zijn voor geregeld contact met de bureaus en dient erop toe te zien dat de verschillende

bureaus op samenhangende wijze blijven werken. Deze taak is bijzonder belangrijk om de overgangsfase in goede omstandigheden te doen verlopen.

- (17) Het besluit van de Commissie van 18 september 2002 vormt een nota van wijzigingen bij het voorontwerp van begroting voor 2003 en biedt aldus voor de oprichting van het bureau een structuur voor opname in de begroting,

BESLUIT:

HOOFDSTUK I

OPRICHTING, OPDRACHT, TAKEN EN VESTIGING

Artikel 1

Oprichting van het bureau

Er wordt in Luxemburg een Bureau voor infrastructuur en logistiek opgericht, hierna „Bureau” genoemd.

Het directoraat-generaal waarmee het Bureau is verbonden, is het directoraat-generaal Personeelszaken en administratie, hierna „DG Personeelszaken en administratie” genoemd.

Het Bureau oefent zijn taken uit met ingang van 1 januari 2003.

Artikel 2

Opdracht

1. Het Bureau is belast met de uitvoering van alle handelingen die verband houden met de huisvesting van het personeel, met het beheer van de sociale infrastructuur en met de logistiek van de instelling, zoals bepaald in artikel 3.

2. Het Bureau voert zijn opdracht uit op de grondslag van de bij de Commissie geldende administratieve voorschriften.

3. De Commissie stelt, hetzij op initiatief van DG Personeelszaken en administratie, hetzij op voorstel van het Bureau en in overeenstemming met DG Personeelszaken en administratie, nieuwe voorschriften vast en brengt, in voorkomend geval, de nodige wijzigingen aan.

Het directiecomité van het Bureau stelt tezamen met DG Personeelszaken en administratie regels vast voor de praktische toepassing van deze procedure.

4. Het Bureau kan na instemming van het directiecomité zijn opdracht uitoefenen op verzoek en voor rekening van een ander bureau, orgaan of agentschap dat bij de verdragen of op de grondslag daarvan is opgericht.

Artikel 3

Taken

1. Het Bureau is, voor de vestigingsplaats Luxemburg, met name belast met:

- a) het beheer inzake aankoop, leasing en onderhoud met betrekking tot de roerende en onroerende goederen van de Commissie, en het bijhouden van de daarmee verband houdende inventarislijsten en BTW-dossiers;

- b) de organisatie van de verhuizingen en het beheer van ruimten;

- c) het beheer op de volgende gebieden:

- i) de dienstverlening inzake vervoer van personeel en materieel voor interne doeleinden,
- ii) de ontvangst en verzending van post en de interne verspreiding van documenten ten behoeve van de directoren-generaal van de Commissie,
- iii) reprografische diensten,
- iv) kantoorbenodigdheden;

- d) de toepassing van de voorschriften inzake materiële beveiliging van de gebouwen, op basis van de instructies van het directoraat Beveiliging van het DG Personeelszaken en administratie, en met name het beheer van de overeenkomst voor bewakingsdiensten;

- e) het beheer van de sociale voorzieningen die ter beschikking staan van het personeel van de Europese instellingen: de restaurants, de zelfbedieningsrestaurants, de winkels, de sportcentra enz.;

- f) de dienstverlening aan de instellingen met betrekking tot bepaalde sociale voorzieningen zoals crèches en opvang na schooltijd;

- g) het nemen van de noodzakelijke maatregelen om de voorschriften inzake hygiëne en veiligheid in de gebouwen van de Commissie toe te passen en te doen naleven.

2. Het Bureau kan aanvullende diensten onder bezwarende titel verrichten, overeenkomstig de in artikel 7, lid 8, vastgestelde procedure.

Artikel 4

Vestiging

Het Bureau is in Luxemburg gevestigd.

HOOFDSTUK II

DIRECTIECOMITÉ

Artikel 5

Mandaat

Het directiecomité handelt in opdracht van de Commissie, aan wie het in het kader van zijn mandaat verantwoording aflegt, en onder het gezag van het lid van de Commissie dat belast is met personeelszaken en administratie.

Artikel 6

Samenstelling

1. Het directiecomité bestaat uit:
 - a) de secretaris-generaal van de Commissie,
 - b) de directeur-generaal van het DG Personeelszaken en administratie,
 - c) de directeur-generaal van het directoraat-generaal Begroting;
 - d) de directeur-generaal van het Bureau voor de statistiek,
 - e) de directeur-generaal van het Bureau voor officiële publicaties van de Europese Gemeenschappen,
 - f) twee vertegenwoordigers van het personeel,
 - g) een vertegenwoordiger van de andere communautaire instellingen.
2. Het directiecomité wordt voorgezeten door de directeur-generaal van DG Personeelszaken en administratie.
3. De secretaris-generaal en iedere directeur-generaal kunnen een plaatsvervanger aanwijzen op voorwaarde dat deze een tot hun dienst behorende ambtenaar van rang A 1 is.
4. De twee vertegenwoordigers van het personeel worden door het personeelscomité benoemd. Zij nemen geen deel aan de besluitvorming met betrekking tot het beheer, de organisatie en de werking van het Bureau. Zij hebben stemrecht met betrekking tot dossiers die de sociale infrastructuur betreffen. Deze bepaling laat de bestaande procedures inzake de sociale dialoog onverlet.
5. De vertegenwoordiger van de andere communautaire instellingen wordt door het College van de Hoofden van de administratie benoemd. Hij beschikt alleen over stemrecht wanneer het aangelegenheden betreft die interinstitutioneel worden beheerd.
6. Het directiecomité kan zich bij de uitvoering van zijn taken door deskundigen laten bijstaan.

Artikel 7

Taken

1. Het directiecomité keurt, volgens de bij de Commissie geldende procedures en op voorstel van de directeur van het Bureau, de organisatiestructuur van het Bureau goed.
2. Het directiecomité keurt, op voorstel van de directeur van het Bureau, voorschriften inzake de werkwijze en de organisatie van het Bureau goed en kan, in voorkomend geval, wijzigingen van deze voorschriften voorstellen, met name om te zorgen

voor de samenhang van de werkzaamheden van de met DG Personeelszaken en administratie verbonden administratieve bureaus.

3. Het directiecomité stelt, op voorstel van de directeur van het Bureau, de beleidslijnen voor de werkzaamheden van het Bureau vast.
4. Het directiecomité stelt ieder jaar vóór 31 januari het werkprogramma van de directeur van het Bureau vast. Dit werkprogramma bevat met name het financiële kader, de onderwerpen waarover geregeld verslag moet worden uitgebracht en de verwachte resultaten (op basis van operationele doelstellingen en prestatie-indicatoren). Het directiecomité kan het werkprogramma op specifieke punten aanpassen.
5. Het directiecomité spreekt zich uit over de raming van de ontvangsten en de uitgaven van het Bureau en over eventuele aanpassingen van het aantal ambten.
6. Het directiecomité stelt, op grondslag van de door de directeur van het Bureau overeenkomstig artikel 13 ingediende verslagen, een advies over de activiteiten en het beheer van het Bureau op en zendt dit in de loop van het eerste trimester naar het College.
7. Het directiecomité handelt met betrekking tot procedures voor de benoeming van het hoger en middelbaar leidinggevend personeel, overeenkomstig artikel 14.
8. Het directiecomité keurt de aard goed van de aanvullende diensten onder bezwarende titel die het Bureau verricht op grond van artikel 2, lid 4, en artikel 3, lid 2, alsmede de voorwaarden waaronder het Bureau deze mag verrichten. In deze context bepaalt het op voorstel van de directeur de aard en het tarief van de diensten die het Bureau voor de instellingen mag verrichten, alsmede de wijze waarop de geïnde ontvangsten op de begroting van het Bureau worden opgevoerd.
9. Het directiecomité beslist over iedere beginselkwestie aangaande de werking van het Bureau die niet uitdrukkelijk in dit besluit is geregeld.

Artikel 8

Interne organisatie

Het directiecomité stelt zijn reglement van orde vast, waarin met name de volgende aangelegenheden worden behandeld:

- a) vergaderingen: de frequentie en de wijze van oproeping en organisatie;
- b) secretariaat: de taken en de administratieve verbinding;
- c) voorschriften inzake de behandeling van documenten.

Artikel 9

Stemming

Wanneer het directiecomité een besluit neemt, beschikt ieder stemgerechtigd lid over één stem. In geval van staking der stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

Alle besluiten worden bij meerderheid van stemmen genomen.

HOOFDSTUK III

DIRECTEUR VAN HET BUREAU

*Artikel 10***Benoeming**

1. Aan het hoofd van het Bureau staat een directeur van de rang A 1 of A 2 die, overeenkomstig artikel 14, lid 1, door de Commissie wordt benoemd na een gunstig advies van het Raadgevend Comité benoemingen (RCB).
2. De directeur van het Bureau wordt benoemd voor een periode van drie jaar, die met ten hoogste twee jaar kan worden verlengd.
3. Het College kan, na inwinning van het advies van het directiecomité, besluiten het mandaat van de directeur in te trekken en een ad-interimdirecteur te benoemen.

*Artikel 11***Bevoegdheden**

De directeur van het Bureau is het tot aanstelling bevoegde gezag (ABG) van het Bureau en is het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag (AOG), met inachtneming van de bij de Commissie geldende voorschriften en binnen de grenzen van de bevoegdheden die de Commissie hem verleent.

*Artikel 12***Taken**

1. De directeur van het Bureau legt het directiecomité ieder jaar vóór 31 december zijn werkprogramma voor het komende jaar ter goedkeuring voor.

2. De directeur van het Bureau is verantwoordelijk voor de goede werking van het Bureau. Hij handelt onder het gezag van het College, binnen de door het College vastgestelde bevoegdheden. Hij zorgt voor de samenhang van de werkzaamheden van de verschillende afdelingen van het Bureau. Hij legt het directiecomité verantwoording af over de uitvoering van zijn taken en dient het directiecomité van advies met het oog op de goede werking van het Bureau.

3. De directeur van het Bureau legt het directiecomité overeenkomstig artikel 7, leden 1, 2, 3 en 8, zijn voorstellen voor.

4. De directeur van het Bureau licht het directiecomité in over de benoemingen op grond van artikel 14, lid 3.

*Artikel 13***Verslagen**

De directeur van het Bureau dient bij het directiecomité de volgende documenten in:

1. een geregeld verslag over de werking, waarvan de structuur en de frequentie door het directiecomité worden bepaald;
2. in de loop van het eerste trimester van het jaar volgende op het betrokken werkingsjaar, een jaarlijks verslag over het beheer, waarvan de structuur door het directiecomité wordt bepaald.

HOOFDSTUK IV

PERSONEEL VAN HET BUREAU

*Artikel 14***Hoger en middelbaar leidinggevend personeel**

1. De Commissie stelt op voorstel van het directiecomité een kennisgeving van vacature op voor de post van directeur van het Bureau. Het directiecomité brengt de Commissie advies uit over de kandidaten die door het RCB zijn geselecteerd.

2. Het directiecomité brengt, alvorens de Commissie een definitief besluit neemt, advies uit over de kandidaten die het RCB overeenkomstig de bij de Commissie geldende procedures, voor de hogere leidinggevende posten van niveau A 2 en de middelbare leidinggevende posten van niveau A 3 heeft geselecteerd.

3. De directeur van het Bureau licht het directiecomité in over de andere benoemingen op de middelbare leidinggevende posten van niveau A 4-A 5, waarbij de bij de Commissie geldende voorschriften en praktijken in acht moeten worden genomen.

*Artikel 15***Procedures**

1. Alle administratieve procedures en praktijken betreffende het personeelsbeheer worden voor het personeel van het Bureau onder dezelfde voorwaarden toegepast als voor de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Commissie.

2. Telkens wanneer het tot aanstelling bevoegde gezag besluit in een vacante post bij het Bureau te voorzien, wordt de vacature overeenkomstig artikel 4 van het statuut ter kennis van de ambtenaren van alle instellingen gebracht.

3. Klachten en verzoeken in de zin van artikel 90 van het statuut, die betrekking hebben op de uitoefening van de krachten artikel 11 aan de directeur van het Bureau verleende bevoegdheden, worden bij DG Personeelszaken en administratie ingediend. Alle beroepen dienaangaande worden tegen de Commissie gericht.

HOOFDSTUK V

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 16

Financiële aspecten

1. Titel V van deel II van het Financieel Reglement is van toepassing.
2. Op grond van een voorstel van het directiecomité delegeert de Commissie de ordonnateursbevoegdheden met betrekking tot de voor de opdracht en voor de werking van het Bureau toegewezen kredieten aan de directeur van het Bureau, en stelt zij de grenzen en de voorwaarden van deze delegatie vast.

HOOFDSTUK VI

COÖRDINATIE EN HERZIENING

Artikel 17

Coördinatie

1. De binnen DG Personeelszaken en administratie opgerichte coördinatie-eenheid, heeft tot taak:
 - a) het directiecomité bij te staan bij de voorbereiding en het volgen van zijn vergaderingen, en zijn voorzitter bij te staan bij het geregeld volgen van de contacten met de directeur van het Bureau;
 - b) de directeur van het Bureau, met inachtneming van diens bevoegdheden en voorrechten, bij te staan bij de uitvoering van zijn taken, in het bijzonder wat de contacten met DG Personeelszaken en administratie betreft;
 - c) toe te zien op de samenhang van de werkzaamheden van het Bureau met die van de andere administratieve diensten van het directoraat-generaal en van de andere diensten van de Commissie, met name inzake organisatie en personeelsbeleid;
 - d) erop toe te zien dat de bij de Commissie geldende voorschriften en praktijken inzake personeelsbeleid bij het Bureau op samenhangende en soortgelijke wijze worden toegepast.

2. De coördinatie-eenheid moet, binnen haar mandaat, het directiecomité wanneer dit daarom verzoekt, verslag uitbrengen.

Artikel 18

Herziening

De voorzitter van het directiecomité doet het College, onder het gezag van het lid van de Commissie dat is belast met personeelszaken en administratie, uiterlijk zes maanden na het einde van het derde volledige werkingsjaar van het Bureau, een uitgebreid onderzoek toekomen aangaande de werking van het Bureau gedurende deze periode. Indien nodig kan dit onderzoek vergezeld gaan van voorstellen tot wijziging van dit besluit.

Gedaan te Brussel, 6 november 2002.

Voor de Commissie
Neil KINNOCK
Vice-voorzitter

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 18 juli 2003****betreffende uitstel van de ingangsdatum voor de toepassing van Richtlijn 1999/36/EG van de Raad voor bepaalde vervoerbare drukapparatuur***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2591)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/525/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 1999/36/EG van de Raad van 29 april 1999 betreffende vervoerbare drukapparatuur ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/50/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 17, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er bestaan geen gedetailleerde technische voorschriften en er zijn niet voldoende verwijzingen naar de relevante Europese normen toegevoegd aan de bijlagen van Richtlijn 94/55/EG van de Raad van 21 november 1994 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/28/EG van de Commissie van 7 april 2003 ⁽⁴⁾, en Richtlijn 96/49/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/29/EG van de Commissie van 7 april 2003 ⁽⁶⁾, voor de in artikel 2 van Richtlijn 1999/36/EG bedoelde drukvaten, flessenbatterijen en tanks. Derhalve dient de ingangsdatum voor de toepassing van Richtlijn 94/55/EG op deze vervoerbare drukapparatuur te worden uitgesteld.
- (2) In artikel 18 van Richtlijn 1999/36/EG wordt bepaald dat de lidstaten gedurende een overgangperiode van twee jaar, gerekend vanaf de ingangsdatum voor de toepassing van de richtlijn, moeten toestaan dat vervoerbare drukapparatuur die voldoet aan de regelgeving die vóór 1 juli 2001 van kracht is, in de handel wordt gebracht en in bedrijf wordt gesteld. Derhalve dient ook de datum waarop deze periode verstrijkt, te worden uitgesteld.

- (3) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het in artikel 9 van Richtlijn 94/55/EG bedoelde comité voor het vervoer van gevaarlijke goederen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De ingangsdatum voor de toepassing van Richtlijn 1999/36/EG wordt uitgesteld tot 1 juli 2005 voor drukvaten, flessenbatterijen en tanks.

Artikel 2

De lidstaten moeten tot twee jaar na 1 juli 2005 toestaan dat de in artikel 1 vermelde apparatuur die voldoet aan de regelgeving die vóór 1 juli 2005 op hun grondgebied van kracht is, in de handel wordt gebracht en in bedrijf wordt gesteld, en dat vóór die datum in de handel gebrachte apparatuur daarna in bedrijf wordt gesteld.

Artikel 3

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 juli 2003.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2003.

Voor de Commissie
Loyola DE PALACIO
Vice-voorzitter

⁽¹⁾ PB L 138 van 1.6.1999, blz. 20.

⁽²⁾ PB L 149 van 7.6.2002, blz. 28.

⁽³⁾ PB L 319 van 12.12.1994, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 90 van 8.4.2003, blz. 45.

⁽⁵⁾ PB L 235 van 17.9.1996, blz. 25.

⁽⁶⁾ PB L 90 van 8.4.2003, blz. 47.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 18 juli 2003****tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in België, Frankrijk, Duitsland en Luxemburg***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2535)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/526/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EEG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In verband met uitbraken van klassieke varkenspest in bepaalde grensgebieden van Frankrijk, Duitsland en Luxemburg heeft de Commissie de volgende beschikkingen vastgesteld: Beschikking 2002/626/EG van 25 juli 2002 tot goedkeuring van het door Frankrijk ingediende programma voor de uitroeiing van klassieke varkenspest bij wilde varkens in de departementen Moselle en Meurthe-et-Moselle ⁽³⁾; Beschikking 2002/1009/EG van 27 december 2002 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in België, Frankrijk, Duitsland en Luxemburg ⁽⁴⁾; Beschikking 2003/135/EG van 27 februari 2003 inzake de goedkeuring van de programma's voor de uitroeiing van klassieke varkenspest bij wilde varkens en voor het uitvoeren van noodvaccinatie tegen klassieke varkenspest bij wilde varkens in Duitsland, namelijk in de Länder Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz en Saarland ⁽⁵⁾; Beschikking 2003/136/EG van 27 februari 2003 inzake de goedkeuring van de programma's voor de uitroeiing van klassieke varkenspest en voor het uitvoeren van noodvaccinatie tegen klassieke varkenspest bij wilde varkens in Luxemburg ⁽⁶⁾; Beschikking 2003/363/EG van 14 mei 2003 tot goedkeuring van het programma voor de uitroeiing van klassieke varkenspest bij wilde varkens in bepaalde gebieden van België ⁽⁷⁾.

- (2) In het licht van de epizoötiologische situatie en de plaats waar de recentste ziektegevallen bij wilde varkens zich hebben voorgedaan, is het aangewezen de maatregelen toe te passen die bij Beschikking 2002/1009/EG waren vastgesteld en de gebieden in Frankrijk en Duitsland waar deze maatregelen van toepassing zijn, aan te passen.
- (3) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Deze beschikking geldt onverminderd de door de lidstaten ingediende programma's die zijn goedgekeurd bij de Beschikkingen 2002/626/EG, 2003/135/EG, 2003/136/EG en 2003/363/EG van de Commissie.

Artikel 2

1. België, Frankrijk, Luxemburg en Duitsland (hierna „de betrokken lidstaten” genoemd) zien erop toe dat vanop hun grondgebied geen varkens worden verzonden, tenzij die dieren:

- a) komen uit een ander dan de in de bijlage omschreven gebieden, en
- b) komen van een bedrijf waar in de laatste 30 dagen vóór de verzending van de betrokken varkens geen levende varkens uit de in de bijlage vermelde gebieden zijn binnengebracht.

2. De betrokken lidstaten zien erop toe dat doorvoer van varkens door de in de bijlage omschreven gebieden uitsluitend plaatsvindt via hoofdwegen of spoorlijnen, zonder dat het voertuig waarmee de varkens worden vervoerd, onderweg stopt.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.⁽²⁾ PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14.⁽³⁾ PB L 200 van 30.7.2002, blz. 37.⁽⁴⁾ PB L 126 van 20.5.1999, blz. 21.⁽⁵⁾ PB L 53 van 28.2.2003, blz. 47.⁽⁶⁾ PB L 53 van 28.2.2003, blz. 52.⁽⁷⁾ PB L 124 van 20.5.2003, blz. 43.

Artikel 3

1. De betrokken lidstaten zien erop toe dat vanop hun grondgebied geen partijen varkenssperma worden verzonden, tenzij het sperma verkregen is van beren die worden gehouden in een spermacentrum als bedoeld in artikel 3, onder a), van Richtlijn 90/429/EEG van de Raad ⁽¹⁾, dat is gelegen buiten de in de bijlage vermelde gebieden.

2. De betrokken lidstaten zien erop toe dat vanop hun grondgebied geen partijen eicellen en embryo's van varkens worden verzonden, tenzij de eicellen en embryo's verkregen zijn van varkens die worden gehouden op een bedrijf buiten de in de bijlage vermelde gebieden.

Artikel 4

1. Op het gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 5, lid 1, van Richtlijn 64/432/EEG van de Raad ⁽²⁾, waarvan uit de betrokken lidstaten verzonden varkens vergezeld gaan, wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze dieren voldoen aan Beschikking 2003/526/EG van de Commissie van 18 juli 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in België, Frankrijk, Duitsland en Luxemburg”.

2. Op het gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 6, lid 1, van Richtlijn 90/429/EEG, waarvan uit de betrokken lidstaten verzonden varkenssperma vergezeld gaat, wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Dit sperma voldoet aan Beschikking 2003/526/EG van de Commissie van 18 juli 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in België, Frankrijk, Duitsland en Luxemburg”.

3. Op het gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 1 van Beschikking 95/483/EEG van de Commissie ⁽³⁾, waarvan uit de betrokken lidstaten verzonden eicellen en embryo's van varkens vergezeld gaan, wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze embryo's/eicellen (*) voldoen aan Beschikking 2003/526/EG van de Commissie van 18 juli 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in België, Frankrijk, Duitsland en Luxemburg.

(*) Doorhalen wat niet van toepassing is.”.

Artikel 5

1. De betrokken lidstaten zien erop toe dat het bepaalde in artikel 15, lid 2, onder b), tweede, vierde, vijfde, zesde en zevende streepje, van Richtlijn 2001/89/EG ⁽⁴⁾ wordt toegepast op de varkenshouderijbedrijven die gelegen zijn in de in de bijlage vermelde gebieden.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 62.

⁽²⁾ PB L 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64.

⁽³⁾ PB L 275 van 18.11.1995, blz. 30.

⁽⁴⁾ PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5.

2. De betrokken lidstaten zien erop toe dat voertuigen waarmee varkens zijn vervoerd van bedrijven die gelegen zijn in de in de bijlage vermelde gebieden, na elk vervoer worden gereinigd en ontsmet en dat de vervoerder het bewijs levert dat de betrokken voertuigen zijn ontsmet.

Artikel 6

1. In afwijking van artikel 1, lid 1, en voor zover de lidstaat van bestemming daarvoor toestemming geeft, mogen de betrokken lidstaten toestaan dat varkens van bedrijven die gelegen zijn in de in de bijlage vermelde gebieden in een van de betrokken lidstaten, worden verzonden naar andere bedrijven of naar slachthuizen die gelegen zijn in de in de bijlage vermelde gebieden in een andere betrokken lidstaat, op voorwaarde dat de varkens komen van een bedrijf waar:

- a) in de laatste 30 dagen vóór de verzending van de betrokken varkens geen levende varkens zijn binnengebracht;
- b) door een officiële dierenarts een klinisch onderzoek op klassieke varkenspest is uitgevoerd volgens de controleprocedure die is vastgelegd in hoofdstuk IV, deel A en deel D, punten 1, 2 en 3, van de bijlage bij Beschikking 2002/106/EG van de Commissie ⁽⁵⁾; en
- c) de te vervoeren groep varkens negatief heeft gereageerd bij serologische tests op klassieke varkenspest, uitgevoerd met monsters die zijn genomen in de laatste zeven dagen vóór de verzending. Het minimumaantal te bemonsteren varkens moet toereikend zijn voor de detectie bij de te vervoeren groep varkens van een seroprevalentie van 10 % met een betrouwbaarheid van 95 %.

Het bepaalde onder c) is evenwel niet van toepassing voor varkens die direct naar het slachthuis worden verzonden om daar onmiddellijk te worden geslacht.

2. Wanneer de betrokken lidstaten varkens als bedoeld in lid 1 verzenden, zien zij erop toe dat het in artikel 4, lid 1, bedoelde gezondheidscertificaat aanvullende informatie bevat betreffende de data waarop het klinisch onderzoek, de bemonstering en de tests zijn verricht, het aantal monsters dat is onderzocht, het soort tests dat is gebruikt en de resultaten van de tests.

Artikel 7

De betrokken lidstaten mogen toestaan dat varkens van bedrijven die gelegen zijn in de in de bijlage vermelde gebieden, worden verzonden naar andere gebieden in dezelfde lidstaat, voor zover de varkens op het bedrijf van verzending negatief hebben gereageerd bij een klinisch onderzoek en bij serologische tests op klassieke varkenspest, uitgevoerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 6, lid 1, onder b) en c).

⁽⁵⁾ PB L 39 van 9.2.2002, blz. 71.

Artikel 8

De betrokken lidstaten stellen de Commissie en de overige lidstaten in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid in kennis van de resultaten van de serologische tests op klassieke varkenspest die in de in de bijlage vermelde gebieden zijn verricht.

Artikel 9

De lidstaten brengen de maatregelen die zij ten aanzien van het handelsverkeer toepassen, in overeenstemming met deze beschikking en zij maken de getroffen maatregelen onmiddellijk bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 10

Deze beschikking wordt vóór 20 oktober 2003 opnieuw bezien.

Artikel 11

Deze beschikking is van toepassing tot en met 30 oktober 2003.

Artikel 12

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 18 juli 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Gebieden van de betrokken lidstaten, als bedoeld in de artikelen 1, 2, 3, 5, 6, 7 en 8

1. België:
 - het grondgebied van België dat ligt tussen:
 - de autoweg E40 (A3) van de grens met Duitsland tot het kruispunt met de N68;
 - vervolgens de N68 in zuidelijke richting, vanaf Eupen overgaand in de Aachenerstraße tot het kruispunt met de Paveestraße;
 - vervolgens de Paveestraße tot het kruispunt met de Kirchstraße;
 - vervolgens de Kirchstraße en verder de Bergstraße en de Neustraße tot het kruispunt met de weg Olengraben;
 - vervolgens de weg Olengraben en verder de Haasstraße tot het kruispunt met de Malmedystraße;
 - vervolgens de Malmedystraße en verder de N68 in zuidelijke richting tot het kruispunt met de N62;
 - vervolgens de N62 in oostelijke en zuidelijke richting tot het kruispunt met de autoweg E42 (A27);
 - vervolgens de autoweg E42 (A27) tot de grens met Duitsland.
2. Frankrijk:
 - het grondgebied van het departement Moselle: i) ten noorden van de Moezel van Thionville tot de grens met Luxemburg en ii) ten oosten van de autoweg A31 van Thionville tot de grens met Luxemburg.
 - het grondgebied van het departement Bas-Rhin: i) ten westen van de D264 van Wissembourg tot Soultz-sous-Forêts, ii) ten noorden van de D28 van Soultz-sous-Forêts tot Woerth, iii) ten oosten van de D27 van Woerth tot Lembach, iv) ten oosten van de D3 van Lembach tot het kruispunt met de D925, v) ten oosten van de D925 van het kruispunt met de D3 tot aan de grens met Duitsland (Hirschtal), vi) ten zuiden van de grens met Duitsland (Hirschtal) tot Wissembourg.
3. Duitsland:
 - A. Nordrhein-Westfalen:
 - In de Kreis Euskirchen: de gemeenten Schleiden, Dahlem, Blankenheim, Bad Münstereifel, Euskirchen, Hellenthal, Kall; Mechernich, Nettersheim en Zülpich;
 - In de Kreis Rhein-Sieg: de gemeenten Rheinbach, Swisttal en Meckenheim;
 - de stad Aachen;
 - In de Kreis Aachen: Monschau, Stollberg, Simmerath en Roetgen;
 - In de Kreis Dueren: Heimbach, Nideggen, Hürtgenwald en Langerwehe.
 - B. Rheinland-Pfalz:
 - De Kreise: Ahrweiler, Bad Dürkheim, Bernkastel-Wittlich, Bitburg-Prüm, Cochem-Zell, Daun, Donnersbergkreis en Südliche Weinstraße;
 - In de Kreis Trier-Saarburg: het gebied ten oosten van de Saar;
 - In de Kreis Mayen-Koblenz: het gebied ten westen van de Rijn;
 - De steden: Alzey, Landau, Kaiserslautern, Neustadt an der Weinstraße, Pirmasens, Speyer en Trier;
 - In de stad Koblenz: het gebied ten westen van de Rijn;
 - In de Kreis Birkenfeld: de gemeenten Baumholder en Truppenübungsplatz Baumholder, Birkenfeld, Rhaunen; in de gemeente Herrstein: de deelgemeenten Allenbach, Bruchweiler, Kempfeld, Langweiler, Sensweiler en Wirschweiler;
 - In de Kreis Rhein-Hunsrück-Kreis: de gemeente Boppard, de fusiegemeenten Emmelshausen, Kastellaun, Kirchberg; in de gemeente Rheinböllen: de deelgemeenten Benzweiler, Kisselbach, Liebshausen en Steinbach; de gemeenten Simmern en St. Goar-Oberwesel;
 - In de Kreis Alzey-Worms: de gemeenten Stein-Bockenheim, Wonsheim, Siefersheim, Wöllstein, Gumbsheim, Eckelsheim, Wendelsheim, Nieder-Wiesen, Nack, Erbes-Büdesheim, Flonheim, Bornheim, Lonsheim, Bermersheim vor der Höhe, Albig, Bechenheim, Offenheim, Mauchenheim, Freimersheim, Wahlheim, Kettenheim, Esselborn, Dintesheim, Flomborn, Eppelsheim, Ober-Flörsheim, Hangen-Weisheim, Gundersheim, Bermersheim, Gundheim, Framersheim, Gau-Heppenheim de gemeenten Monsheim en Alzey;
 - In de Kreis Bad Kreuznach: de gemeenten Becherbach, Reiffelbach, Schmittweiler, Callbach, Meisenheim, Breitenheim, Rehborn, Lettweiler, Odernheim a. Glan, Oberhausen a. d. Nahe, Duchroth, Hallgarten, Feilbingert, Hochstätten, Niederhausen, Norheim, Bad Münster a. Stein-Ebernburg, Altenbamburg, Furfeld, Tiefenthal, Neu-Bamberg en Frei-Laubersheim;

- In de Kreis Germersheim: de gemeenten Lingenfeld, Bellheim en Germersheim;
 - In de Kreis Kaiserslautern: de gemeenten Weilerbach, Otterbach, Otterberg, Enkenbach-Alsenborn, Hochspeyer, Kaiserslautern-Süd, Landstuhl, Bruchmühlbach-Miesau; de gemeenten Hütschenhausen, Ramstein-Miesenbach, Steinwenden en Kottweiler-Schwanden;
 - In de Kreis Kusel: de gemeenten Odenbach, Adenbach, Cronenberg, Ginsweiler, Hohenöllen, Lohnweiler, Heinzenhausen, Nussbach, Reipoltskirchen, Hefersweiler, Relsberg, Einöllen, Oberweiler-Tiefenbach, Wolfstein, Kreimbach-Kaulbach, Rutsweiler a.d. Lauter, Rothselberg, Jettenbach en Bosenbach;
 - In de Kreis Ludwigshafen: de gemeenten Dudenhofen, Waldsee, Böhl-Iggelheim, Schifferstadt, Römerberg en Altrip;
 - In de Kreis Südwestpfalz: de gemeenten Waldfischbach-Burgalben, Rodalben, Hauenstein, Dahner-Felsenland, Pirmasens-Land, Thaleischweiler-Fröschen; de gemeenten Schmitshausen, Herschberg, Schauerberg, Weselberg, Obernheim-Kirchenarnbach, Hettenhausen, Saalstadt, Wallhalben en Knopp-Labach.
- C. Saarland:
- In de Kreis Merzig-Wadern: de gemeenten Mettlach, Merzig, Beckingen, Losheim, Weiskirchen en Wadern;
 - In de Kreis Saarlouis: de gemeenten Dillingen, Bous, Ensdorf, Schwalbach, Saarwellingen, Nalbach, Lebach, Schmelz en Saarlouis;
 - In de Kreis Sankt Wendel: de gemeenten Nonnweiler, Nohfelden en Tholey.
4. Luxemburg: het hele grondgebied van Luxemburg.
-

RECTIFICATIES**Rectificatie van Verordening (EG) nr. 1207/2003 van de Commissie van 4 juli 2003 inzake de afgifte van invoercertificaten voor bepaalde conserven van paddestoelen**

(Publicatieblad van de Europese Unie L 168 van 5 juli 2003)

Op bladzijde 15 in overweging 2 en artikel 1

in plaats van: „op grond van artikel 4, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 2125/95”,

te lezen: „op grond van artikel 4, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 2125/95”.
